

MÜCAHİDİN AHLAKI

Ebu Ömer es Seyf

Allah yolunda vakfedilerek bilâbedel neşredilen
bu eserin maddi kazanç elde etmek amacıyla
basılması ve satılmasına izin verilmemektedir.

KUBBE

kubbe313.com

MÜCÂHİDİN AHLÂKI

Ebû Ömer es-SEYF

KÜRESELKİTAP

Mücâhidin Ahlakı

- Ebû Ömer es-SEYF -

İstanbul, 1435 / 2014

Küresel Kitap: 16

Kafkasya Kitaplığı: 4

Bütün Eserleri: 1

Eserin Orijinal İsmi: أَخْلَاقُ الْمُجَاهِدِ
Ahlâku'l Mücâhid

Tercüme Eden: Emre ÖZDEMİR

Editör: Osman AKYILDIZ

Tashih&Mizanpaj KÜRESEL KİTAP

Kapak: KÜRESEL KİTAP

Baskı&Cilt: Ravza Yayıncılık ve Matbaacılık

Kale İş Merkezi No:51-52

Davutpaşa-Topkapı/ İstanbul

Tel: 0212 481 94 11 Sertifika No: 16480

KÜRESEL KİTAP

Adres: Ali Kuşçu Mah. Macar Kardeşler Cad. Sultan Pasajı
No:40/6 Fatih/İSTANBUL

Tel&Faks: +90 212 523 55 78

Cep: +90 530 941 82 90

Web&E-Posta: www.kureselkitap.com • bilgi@kureselkitap.com

İ Ç İ N D E K İ L E R

Şehid Şeyh Ebû Ömer es-Seyf Kimdir?	05
İhlas	20
Cihadın Gayesi Allah'ın Kelimesini Yüceltmek ve Hükmü Allaha Has Kılmaktır	24
Cihadın Vacip Oluşu	26
Cihadın Faziletleri	27
Mücahidin Diğer İnsanlardan Daha Üstün Oluşu	31
En Üstün Cihad, Zalim Sultana Hakkı Söylemektir	32
Mücahidlerin Cennetteki Dereceleri	33
Cihad İslam'ın Zirvesidir	35
Cihadı Terk Etmek Münafıkların Özelliklerindedir	37
Cihada Çıkmamak Zilletin, Helakin ve Düşmanların Galip Gelmesinin Sebebidir	39
Mücahidlerin Birlik Olması Zorunludur; Ayrılık Hezimetin Sebebidir.	43
Mücahidlere Yardımın Gelmesinin Sebepleri, Onların Sıfatları ve Günahlardan Sakındırma	45
Allah Yolunda Yara Almanın Fazileti	53
Şehadetin ve İstişhad Eyleminin Fazileti	55
Şehidin Kabrinde İmtihan Edilmemesi	62
Şehidin Dünyaya Dönüp Defalarca Şehid Edilmeyi İstemesi	63
Şehidlerin Ruhları Cennette	64
Şehadeti Ummak	66
Allah Yolunda Ölen Kimse Şehiddir	70
Şehidlerin Efendisi	72
Şehidin Öldürülürken Hissettiği Elem	73
Allah Yolunda Nöbet Tutmanın Fazileti	74
Nöbetleyken Ölenin Durumu	76
Allah Yolunda Akşamlamanın ve Sabahlamanın Fazileti	77
Allah Yolundaki Tozun Fazileti	79
İyilikte Emire İtaat Etmenin Vacipliği	80
Cihada Hazırlık Yapmanın Fazileti	83
Cihad Cennet Kapılarından Bir Kapıdır	85

Cihadda Sebat Etmek ve Düşmandan Kaçmamak	86
Savaş Anında Cesaret ve Dürüstlük	88
Korkaklık	93
Korkaklık ve Cimrilikten Allah'a Sığınma	94
Mücahidi Teçhiz Etmek , Mücahid ve Şehidin Ailesine Bakmak	95
Mücahid Eşlerinin Değerini Yüceltmek	97
Safta Savaşmanın Üstünlüğü	98
Allah Yolunda Nöbet Tutmanın Fazileti	100
Cihadda Paylaşmak ve Kardeşini Kendine Tercih Etmek	103
Yüce Allah'ın Mücahidlere Yardımı	105
Muharip Olan Bir Kâfiri Öldürmenin Fazileti	106
Ganimete İhanet Etmekten Kaçınma	107
Emanetleri Ehline Verme ve Emanete Sahip Çıkma	111
Allah Yolunda Cihad Etmesi İçin Çocuk Sahibi Olmayı İstemek	114
Düşmanı Gözetlemenin Fazileti	115
Savaş Hiledir	116
Cihadda Hizmet Etmenin Fazileti	117
İsabet Alınan Seferin Ecri	118
Allah Yolunda Çıkılan Seferden Sonra Dönüşün Ecri	119
Cihadda Oruç Tutmanın Fazileti	120
Birliklerin ve Orduların İdeal Sayıları	121
Allah Yolunda Hicret Etmenin Fazileti	122
Cihada Çıkmayı Arzulayan Özur Sahipleri	124
Allah Yolunda Cihad Kıyamete Kadar Sürecektir	125
Cihad Ümmetin Seyahatidir	126
Cihad Esnasında Dua etmek	127
Muharip Düşmanlara Suikast Yapmak	130
Allah Yolunda İnfak Etmenin Fazileti	135
Cihada Teşvik Etmenin Fazileti	137
Emirin Takvalı Olmayı Nasihat Etmesi	139
Cihadda Atın Fazileti	140

ŞEHİD ŞEYH EBÛ ÖMER ES-SEYF KİMDİR?

Ebû Ömer Muhammed bin Abdullah bin Seyf el-Câbir Âl-i Buayneyn. Âl-i Buayneyn ailesinin kökleri, meşhur Arap kabilelerinden Beni Temim Kabilesi'ne dayanmaktadır. 1390 Hicri yılında Suudi Arabistan'ın kuzeyindeki El Kaysume Kasabası'nda doğdu ve orada yaklaşık 20 yıl yaşadı. Daha küçük-lüğünden sakin bir yapıya sahipti ve kendisini bilenler tarafından seviliyordu.

5 kardeşi var. İkiisi kendisinden yaşça büyük. Büyüklerden biri Mübarek, diğeri İbrahim. Suudi Arabistan'ın doğusundaki El Jubail Sanayi Bölgesindeki Kraliyet Komisyonu'nda çalışıyorlar.

Üç kardeşi ise kendisinden küçük. Sırasıyla isimleri: Faysal, Bedir ve Ali. Altı tane de kız kardeşi var. Babası vefat etti. Annesi ise hala hayatta. Oğullarıyla birlikte, ailenin rızık aramak için El Kaysume'yi terk ettikten sonra tümüyle intikal ettiği El Jubail Bölgesi'nde yaşıyor. Ebû Ömer'in biri Suudi diğeri Çeçen

olmak üzere iki eşi var. Birinci eşinden üç, ikinci eşinden de bir oğlu bulunuyor.

Yetişmesi

Sporu çok seviyordu, özellikle de futbolu. El Kay-
sume gençleriyle oynamak için ligler düzenliyordu.
Her defasında kaptan o oluyordu. “*Cahiliye döneminde hayırlı olanınız, fakih olursa İslam’da da en hayırlınızdır*”. Gençlerin adeti olduğu üzere o da şarkı dinliyordu.

Hidayeti Bulması

Tesadüfen dinlediği bazı kasetler hidayet sebebi idi. Sonra evin kitaplığında El Kaysume’nin Belediye Başkanı olan dede Seyf’in bıraktığı el-Cevâbu’l Kâfi kitabını buldu. Dede Kur’an hafızıydı. O kitabı okudu ve ondan çok fazla etkilendi. el-Cevâbu’l Kâfi kitabı, günahların etkilerinin açıklanması üzerineydi. Bu kitabı okuyan bir kimse kendisi ve günahlar arasında büyük bir engel hissediyordu. Özetini çıkardık-tan sonra camilere gidiyor ve orada el-Cevâbu’l Kâfi

kitabından dersler veriyordu. Sonra kütüphaneden İbn Kayyım'ın kitaplarını peşi sıra okumaya başladı. Eline el-Vâbilü's Sayyib adlı kitabı geçti. Bu kitaptan çok etkilendi. Sonra Medâricu's Sâlikîn ardından da Tarîku'l Hicreteyn kitaplarını okudu. İbn Kayyım'ı çok seviyordu. Hatta Tarîku'l Hicreteyn'i 20 kereden fazla okudu. Neredeyse ezberleyecekti.

Cihad ve İlme Başlaması

Şeyh Ebû Ömer'in cihadla ilgisi 1986 yılında; liseden mezun olduktan sonra başladı. Cihada hazırlık için Afganistan'a gitti. Orada tam bir sene kaldı. O süreçte Arap mücahidlerin komutanı Şeyh Abdullah Azzam, Usame bin Ladin ve üst düzey mücahid liderlerle bir araya geldi. Sonra Afganistan'a yeniden dönüp Logar Cephesi'nde bir seneden fazla kalmadan önce, bir ay kalmak üzere Suudi Arabistan'a döndü. Bu dönemi cihadı ve cephelerde nöbet beklemesinin yanı sıra Allah'a davet ve dersler vererek değerlendirdi. İkinci seferinden de döndükten sonra Ebû Ömer, cihadla bağlantısını bağışlar toplayarak sürdürdü. Sonra Şeyh, ilmi tahsilini derinleştirmeye

karar vererek Muhammed bin Suud Üniversitesi'ne girdi. Buradan takdir ve üstün başarı derecesiyle mezun oldu.

Kadılığı üstlenmeyi reddederek eğitim sektöründe; ortaokul düzeyindeki şer'i enstitülerde çalışmayı tercih etti. 1996 yılında tayin kararının çıkmasının ardından Suudi Arabistan'ı terk ederek Çeçenistan'a gitti. Kur'an'ı, Sahihayn'ı ve bazı metinleri ezbere biliyordu. İbn Kayyim'in hemen hemen tüm kitaplarını okudu ve çoğunu ezberliyordu. Anize'de ika- met ettiği ve Muhammed bin Suud Üniversitesi'nde okuduğu süre boyunca Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymin'in yanından ayrılmadı.

Çeçenistan

1996 M. Yılına denk gelen 1417 H. Yılında Suudi Arabistan'dan Çeçenistan'a gitti. Bu, ilk savaş sırasında ve Rusların çekilmesinden üç ay öncesinde idi. Çeçenistan'a ulaşınca eğitim kamplarına katıldı. O vakit insanların arasında sıradan biri olma arzusundan ötürü kimliğini ortaya koymadı. Ta ki Komutan Ebu'l Velid bir gün kampa ziyarete gelene ka-

dar! Komutan Ebu'l Velid, Afganistan'daki emiri ve öğretmenini görünce şok oldu ve buna aşırı sevindi. Kendisini kampın komutanlarına tanıttı. İnsanların dikkatini ilmi ve faziletine çekti.

İki Savaş Arasındaki Aşama

Çeçenistan'daki Ceyşu'l Mücâhidîn'in komutanı Samir es-Suveylim (Hattab) Ebû Ömer es-Seyf'i şer'i mahkemelerin başkanlığına atadı. Sonra Hattab (2002 yılının Mart ayında bir Rus işbirlikçinin kendisine zehirli bir mektup vermesi sonucu ihanete uğradı), yardımcısı Ebu'l Velid El Gamidi (2004 yılı Nisan ayında kurulan pusu sonucu Rusların elinde hayatını kaybetti) ve Ebû Ömer es-Seyf'ten oluşan Arap mücahidler liderliği üçgenini kurdu.

Bu aşamada Çeçen Başkan Zelimhan Yandarbiyev şeriatı uygulamak istedi. Başkanın özel temsilcisi ve Şeyh Ebû Ömer'i görüp onun faziletini bilen bazı ileri gelen Çeçenlerin vasıtasıyla Ebû Ömer ile aralarında haberleşmeler gerçekleşti. Ebû Ömer, başkanın bu konudaki ciddiyetini görünce kendisiyle görüşmek istedi.

Görüşme, Çeçenlerin önde gelenleri ve bir komutanın huzurunda 1417 yılı Recep ayında gerçekleşti. Şeriatın kurulmasının ve pratik, tafsilli adımlara geçilmesinin zorunluluğu hususunda uzun bir konuşma oldu. Bundan sonra görüşmeler birbirini izledi. Şeyh Ebû Ömer, başkanın yanında güçlü bir duruş ortaya koydu. Kendisini maddi ve manevi olarak destekledi. Daima bunun, Allah yolunda cihadın meyvesi olduğunu vurgulardı. Bunun sonuçlarından biri de Zelimhan'ın, Şer'i mahkemeler, Şeriat Muhafızları adı verilen El Hisbe Birimi'nin kurulması, eğitimin, camilerin düzenlenmesi için çeşitli karar-nameler çıkarması oldu.

Çalışma ve Davet

Şeyh Ebû Ömer bu önemli adımlarla etkileşim gösterdi ve vaktini ayırdı. Şeyh, Adli Yargı Enstitüsü ve Şeriat Muhafızları Enstitüsü'nü kurdu. Kadıların hazırlıyor, öğretiyor ve insanların davaları hususunda onları eğitiyordu. Kendisinin kadılık yaptığı da oluyordu. Elinde bir grup kadı ve ilim talebesi yetiştirdi. Daha sonra İmam Şafii Enstitüsü'nü, ardından

da fakirler, dullar ve yetimlerle ilgilenen Hüda Hayır Derneği'ni kurdu. Bunlara ek olarak da davet, cami ve eğitim çalışmalarında bulunuyordu. Kendisinin vasıtası ile yüz binlerce Rusça ve Çeçence kitap basıldı. Bu, Şeyh Ebû Ömer'in şer'i siyasette derinleşmesinde ve teorik çerçeveden pratiğe geçişinde büyük bir etkendi.

Camilerin inşasına, uygun imamların seçilmesine, davetçilerin geçiminin sağlanıp bölgelere dağıtılmalarına büyük önem veriyordu. Tüm bunlar kendisinin mücahidlerle de ilgilenmesini engellemiyordu. Onlara Cuma hutbesi veriyor, kamplarını ziyaret etmeye gayret ediyordu. Çeçenistan'ın çeşitli yerlerindeki bu kampları destekliyordu.

Şeriatın uygulanmasının insanların hayatında etkisi ortaya çıktı. Paraları ve namusları hususunda güven buldular. Camiler inşa edildi, namaz kılanlar arttı. Eğitim halkaları yayıldı, öncesinde kaosu, çetelerin ve cehaletin yiyip bitirdiği ülkede bozgunculuk önledi. Vakti; eğitim, müftülük, yargı, telif, hutbe verme, Müslüman devletin siyasetine katılma ve mücahidlerin saflarını destekleme, zikir ve

kıyamla Allahu Teâlâ'ya ibadet arasında yayılmış halde idi. Şeyh Ebû Ömer, yolun gereği olarak başına gelen zorluklara karşın çalışmasına devam etti. Zorluklarıyla beraber aynı zamanda şeyhe güvenlik ve barış halinde ve devletin yapısında şer'i siyaseti deneyimleme fırsatı verdi. Sonra İkinci Savaş başladı. Şeyh medya yönüne özel önem veriyordu. Öyle ki Çeçenistan'ın genelinde bir dizi gazete yayınladı. Faydalı programlar yayınlamak için bir radyo kurdu. Kafkasya düzeyinde bir televizyon kanalı yayını başlatmak için çalıştı.

İkinci Çeçen Savaşı

İkinci Çeçen Savaşı'nın başlamasından sonra Şeyh Ebû Ömer mücahidlerin saflarına, hatta önlerine karıştı. İstişare ve fetvalara dayanıyordu. Bu halde kendisine şer'i siyasetin cihâdî kısmını deneyimlemek için yeni bir fırsat verdi. Ebû Ömer cihada ve saldırgan düşmanın defedilmesine teşvik etmeye başladı. Cihadın desteklenmesi için dünyadaki alimler, hayırseverler ve Müslümanlarla yazıştı. Söz birliği ve kalplerin ısındırılması hususuna özel önem

veriyordu. Çeçenistan'daki mücahidlerin askeri şura konseyinin kurucularından ve en önemli destekçilerinden biriydi. Hatırlatarak ve sebatla, fetva taleplerinde mercileri, saflarında bir savaşçı olarak mücahidlerle Çeçenistan'ın çeşitli kesimlerinde oradan oraya gitmeye devam etti.

Ebû Ömer es-Seyf, Arap Meydan Komutanı Hat-tab ile yardımcısı Ebu'l Velid el-Gamidi'nin vefatlarının ardından Çeçenistan'daki Arap Mücahidler Cihad Hareketi'nin komutanlığını üstlendi. Özellikle savaş sanatlarından çok şer'î ilimlerle dolu biri olarak zor bir mirası taşıdı. Buna rağmen Çeçenistan'daki Arap mücahidleri güvenle taşımayı başardı. Düşmanla birçok mevkide giriştiği karşılaşmalarda birçok kez yaralandı. Bazılarında yatağa bağlı kaldı. Zor soğuk koşullarında, yolun engebeli olmasına, ablukaya, bombardımana, yaralı ve hasta olmasına karşın Şatoy yürüyüşüne katıldı. Kendisine karşı çeşitli suikast girişimlerinde bulunuldu ancak bu girişimlerden kurtuldu.

Siyaseti

Ebû Ömer'in siyaseti, akide, ahlak ve davranışlarda Selef'in yolu ile bağlantılıydı. Bu siyasetin etkisi cihadın yönlendirilmesinde ve mücahidlerin bilinçlendirilmesinde açıkça görülüyordu. Aynı zamanda Çeçen cihadında dengeyi sağlanmasında ve bu cihadın aşırılık felaketlerinden, fikri sapmalardan korunmasında katkısı olmuştu. Ebû Ömer gerek gerçek görüntünün kendilerine aktarılması gerek de acil fetva verilmesi gereken önemli, büyük meselelerin çözülmesinde kendilerine danışmak adına İslam dünyası ve ümmetin büyük alimleriyle bağlantısını güçlendirmeye gayret ediyordu.

Bunu yaparken de saygı ve güzel ahlak çerçevesinde yapıyordu. Kendileriyle anlaşmazlığa düşse de alimlere saldıran ya da onların mevkilerini görmezden gelenlerden olmadı. Çeçenistan'daki mücahidler ile özellikle Arap Yarımadası'ndakiler ve özellikle de Şeyh İbn Useymin olmak üzere birçok alim arasında köprü idi.

Düşünce ve Akide

Şeyh Ebû Ömer, ilim ve amelle Kur'an ve Sünnet'e tabi olmadaki gayretiyle dikkat çekiyordu. Yazılarında akıl derinliği ile birlikte Kur'an ve Sünnet'ten çokça delil getirdiği görülüyordu. Selefin ve onların yolunda gidenlerin doğrultusunda gitmeye gayretiyle biliniyordu. Selef âlimlerinin (Allah hepsine rahmet etsin) sözlerini çokça kullanırdı.

Nasıl Bilinirdi?

Hayatında üstün ahlâkı, iffeti, tevazuu, dilini tutması yanı sıra çok ibadet etmesi ve zikirlerle devam etmesi ile bilinirdi. Üzerindeki yüklere ve vaktinin doluluğuna karşın gece namazını bırakmazdı. Zekası, feraseti ve herkeste etki bırakan güçlü kişiliğiyle diğerlerinden ayrılıyordu. Bununla birlikte tevazuu, yumuşaklık, sabır, fetva vermede ağırlığı ve kararlarında derin düşünmesi ile dikkat çekiyordu. Çok sessiz ve sakin yapıydı. Çalışmadaki azimetine, ısrarına ve ciddiyetine karşın birlikte yaşaması kolay bir insandı.

Ümmete Sunduğu Faydalar ve Hasletleri

- Şeyhin Çeçenistan'da savaşmış, aralarında Ebu Zer et-Tâifî gibi komutanlar da olmak üzere birçok Arap'ın sokulmasında rolü olmuştur.
- Şeyh, Müslümanların durumlarından ötürü aşırı derecede kaygı ve acı hissediyordu.
- Şeyh, her halinde yoğun bir şekilde dua ediyordu. Bu nedenle el-Kahtani'nin 'Kitab ve Sünnet'ten Dua' kitabından çok hoşlanıyordu.
- İkinci Savaşın başında öldürülen Ebu Sabit'i (Salih ed-Düheyşî) beğeniyor ve Allahu Teala'ya Ebu Sabit'in salih amelleri gibi amellerle kavuşmak istediğini söylüyordu.
- Fetva vermekte acele etmiyordu. Aksine kendisine soru sorulduğunda bazen çok düşünüyordu. Bazen de 'bilmiyorum' diyor ve bundan da utanmıyordu.
- Komutanlar tarafından seviliyordu. Hepsisi de peşe kendisine geliyordu.
- Rüyaları tevil ediyordu. Savaşın başında rüyasında güneş gördü. Sabah doğudan doğmuştu. Bu rüya-

nın tevili olarak ‘Allah bilir bu savaş uzayacak’ demişti.

- Rusların mücahidleri kuşattığı bir sefer rüyasında Şeyh Salim’i ve omzunun üzerinde Ebu’l Velid’i gördü. ‘Allah’ın izniyle sağ salim çıkacağız’ dedi. O grubun komutanı Ebu’l Velid’di ve o gün Allah’ın lütfuyla sağ salim çıktılar.

Suikasta Uğrayışı ve Şehadeti

1426 H. Yılı Şevval ayında Rus kuvvetleri, Çeçenistan’ın başkenti Grozni’nin banliyölerinden birindeki evini kuşattı. Şeyhin ölümüne direnişi, saldırıları roket güdümlü el bombaları kullanmaya itti. Ev tamamen yıkılırken içindekilerin hepsi öldürüldü. Kendisiyle beraber özel koruma üyelerinden üçü de hayatını kaybetti.

Kaynaklar:

- Ebu Ömer Muhammed bin Abdullah es Seyf’in es-Siyâsetü’ş Şer’iyye kitabı.
- Kuveyt Er Re’yu’l Âm Gazetesi.

- Dayısının oğlu Şeyh Dr Abdulmuhsin bin Zebin el-Mutayrî'nin kaleminden Şeyh'in kısa özgeçmişi.
- Şeyh Mücahid Ebû Ömer es-Seyf hakkında Youtu-be'da yayınlanan belgesel film.
- Mücahid Ebû Ömer es-Seyf'in Çeçenistan'daki hayat hikayesinin özeti... Kafkasya Sitesi.

* * *

MUKADDİME

Hamd yalnız Allah içindir. Salat ve selam O'nun Resulünedir.

Bu, cihadın faziletlerinden, mücahidlerin vasıflarından, yardımın sebeplerinden, Yüce Allah'ın mücahidler ve şehidler için hazırladığı ebedi nimetlerle, cennetteki yüce makamlardan bahseden bir kitapçıktır. Mücahidleri cihada teşvik etmek, onları cihada yöneltmek, cihada çıkmayıp oturmaktan ve dünyaya saplanıp kalmaktan kaçındırmak için yazılmıştır.

Yüce Allah, Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve bütün sahabelerine salât etsin. (*Âmin*)

**Ebû Ömer Muhammed
bin Abdullah es-SEYF
Çeçenistan 1424/2003**

{ B İ R İ N C İ B Â B }

İHLAS

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur; *“Hanifler oldukları halde, dini yalnızca Allah’a has kılarak ibadet etmekle emir olundular.”* (Beyyine/5)

Ömer b. Hattab (*radiyallahu anh*)’ın Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir; *“Ameller ancak niyetler ile karşılık bulur. Herkese ancak niyet ettiği şey vardır. Kimin hicretindeki niyeti Allah’a ve Resulüne tabi olmak ise, onun hicretinden elde edeceği ecir Allah’a ve Resulünedir. Kimin de hicreti elde edeceği bir dünyalık veya evlenmek istediği bir kadın ise, onun hicretinden elde edeceği kendisi için hicret ettiği şeydir.”* (Buhari)

Ebu Umame (*radiyallahu anh*)’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir. *“Bir adam Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e geldi ve şöyle dedi; “Hem ecir kazanmak, hem de şöret bulmak için savaşıyor bir kimse hakkında ne dersiniz? Onun için ne vardır?”* Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve*

sellem) “O hiçbir şey kazanamaz” dedi. Adam bunu üç kez tekrarlaması üzerine Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “O hiçbir şey kazanamaz” dedi ve sonra da “Yüce Allah, ancak kendisine has kılınmış ve kendi rızası kazanılmak için yapılmış ameli kabul eder.” buyurdu. (Ebu Davud ve Nesai)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’ın Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir. “Kıyamet günü hakkında hüküm verilecek üç kişiden ilki şehid olan bir kimsedir. Getirilir ve kendisine verilecek cennetteki nimetler gösterilir. O da bunları bilir. Yüce Allah (*azze ve celle*) “Onların karşılığında ne yaptın” der. O da “Şehid oluncaya kadar senin yolunda cihad ettim.” der. Yüce Allah (*azze ve celle*) “Yalan söyledin. Çünkü sen, sana “Ne kadar da cesur bir adammış” desinler diye savaştın! Buda söylendi.” der. Sonra yüzü üstü sürüklenerek cehennem ateşine atılmasını emreder.

İlk hüküm verilecek üç kişiden ikincisi ilim öğrenen ve öğreten, Kur’an okuyan bir adamdır. Getirilir ve kendisine verilecek cennetteki nimetler gösterilir. O da bunları bilir. Yüce Allah (*azze ve celle*) “Onların karşılığında ne yaptın” der. O da “İlim öğrendim ve onu

öğrettim, senin için Kur'an okudum" der. Yüce Allah (azze ve celle) "Yalan söyledin.

Fakat sen "Ne alim bir kimseymiş" desinler diye ilim öğrendin ve "Ne güzel Kur'an okuyor" desinler diye okudun". Bu da söylendi" der. Sonra yüzü üstü sürüklenerek cehennem ateşine atılmasını emreder.

İlk hüküm verilecek üç kişiden sonuncusu Allah'ın zengin kıldığı, her çeşit maldan kendisine verdiği bir adamdır. Getirilir ve kendisine verilecek cennetteki nimetler gösterilir. O da bunları bilir. Yüce Allah (azze ve celle) "Onların karşılığında ne yaptın" der. O da "Senin verilmesini sevdiğin hayır kapılarından hiçbirini bırakmaksızın o yolda infak ettim" der. Yüce Allah (azze ve celle) "Yalan söyledin. Fakat sen "Ne cömert adammış desinler" diye bunu yaptın, buda söylendi" der. Sonra yüzü üstü sürüklenerek cehennem ateşine atılmasını emreder." (Buhari)

Ebu Musa el-Eşari (radiyallahu anh)'dan rivayet edildiğine göre; bir bedevi geldi ve Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e "Ey Allah'ın Resülü! Bir adam var ki ganimet için savaşıyor, bir adam var ki şöhret için savaşıyor, bir

adam da var ki cesaretini ortaya koymak için savaşıyor,¹ Bunların hangisi Allah'ın yolundadır?” dedi.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'de şöyle buyurdu; “Kim Allah'ın kelimesi yücelsin diye savaşırsa, işte o Allah yolundadır.” (Muttefakun Aleyh)

1. “Başka bir rivayette “cesaret için savaşıyor ve kavmi için savaşıyor” başka bir rivayette ise “öfkesinden dolayı savaşıyor.” diye geçmektedir.

{ İ K İ N C İ B Â B }

Cihadın Gayesi Allah'ın Kelimesini Yüceltmek ve Hükmü Allah'a Has Kılmaktır.

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır; *“Fitne (şirk) ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! (İnkâra) son verirlerse şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çok iyi görür.”* (Enfal/39)

Abdullah b. Ömer (*radıyallahu anh*)'dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in şöyle dediği rivayet edilmiştir. *“Allah'tan başka hak ilahın olmadığına ve Muhammedin Allah'ın resulü olduğuna şahitlik edinceye, namazı kılıncaya, zekâtı verinceye kadar insanlarla savaşmakla emrolundum. Bunları yaptıklarında ise İslam'ın hakkı dışında, mallarını ve kanlarını benden korumuş olurlar. Hesapları ise Yüce olan Allah'a kalmıştır.”* (Buhari, Müslim)

Abdullah b. Ömer (*radıyallahu anh*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Kıymete yakın bir zamanda, yalnızca, hiçbir ortağı bulunmayan Allah’a ibadet edilmesi için kılıçla gönderildim. Rızkım mızrağımın gölgesinde kılındı. Zillet ve küçüklük, emrime muhalefet edenlerin üzerine kılındı. Kim de bir kavme benzerse, onlardandır.” (Ahmed)

{ Ü Ç Ü N C Ü B Â B }

Cihadın Vacip Oluşu

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır; *“Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.”* (Bakara/216)

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır; *“Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.”* (Tevbe/41)

İbni Abbas (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir; *“Mekke fethedildikten sonra hicret yoktur. Fakat cihad ve niyet vardır. Cihad için çağrıldığınız zaman, cihada çıkın.”* (Buhari, Müslim)

{ D Ö R D Ü N C Ü B Â B }

Cihadın Faziletleri

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır; “Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram’ın bakım ve onarımını, Allah’a ve âhiret gününe iman edip Allah yolunda cihad eden kimse(lerin amelleri) gibi mi tutunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah, zalim topluluğu doğru yola erdirmez.” (Tevbe/19)

Numan b. Beşir (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir. “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in minberinin yanındaydım. Bir adam “İslam’dan sonra hacıları sulamaktan başka hiçbir amel işlememiş olmama aldırış etmem.” dedi. Başka birisi de “İslam’dan sonra Mescid-i Haram’a bakmak ve onarmaktan başka hiçbir amel işlememiş olmama aldırış etmem.” dedi.

Diğeri de “Allah yolunda cihad etmek, sizin söylediğiniz amellerin hepsinden daha üstündür.” dedi.

Bunun üzerine Ömer (*radiyallahu anh*) onları azarladı ve “Günlerden cuma olduğu halde, Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in minberi yanında seslerinizi yükseltmeyin” dedi. Cuma namazı kılındıktan sonra girdim ve insanların ihtilaf ettikleri bu konuyu sordum. Bunun üzerine “Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram’ın bakım ve onarımını, Allah’a ve âhiret gününe iman edip Allah yolunda cihad eden kimse(lerin amel-leri) gibi mi tuttunuz?” ayeti nazil oldu. (Buhari)

Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*)’dan şöyle rivayet olunmuştur. “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e hangi amelin daha üstün olduğu soruldu. “Allah’a ve Resulüne imandır.” dedi. Sonra hangisidir denildi. “Allah yolunda cihaddır” dedi. Sonra hangisidir denildi. “Kâbul edilmiş hacdır.” buyurdu. (Buhari, Müslim)

İbni Mesud (*radiyallahu anh*)’dan şöyle dediği rivayet olunmuştu: “Ey Allah’ın Resulü! Yüce Allah (*azze ve celle*) hangi ameli daha çok sever.” dedim. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “Vaktinde kılınan namazı.” dedi.

Sonra hangisi dedim. “Anne ve Babaya iyi davranmak” dedi. Sonra hangisi dedim. “Allah yolunda cihad etmek” dedi. (Buhari, Müslim)

Ebu Zerr (*radıyallahu anh*)’dan şöyle dediği rivayet olunmuştur: “*Ey Allah’ın Resulü! Hangi amel daha faziletlidir.*” dedim. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Allah’a iman etmek ve O’nun yolunda cihad etmektir.*” dedi. (*Buhari, Müslim*)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir. “*Ey Allah’ın Resulü! Allah yolunda cihad etmeye denk olacak amel hangisidir?*” denildi. O’da “*Buna güç yetiremezsiniz*” buyurdu. İki yada üç kez aynı soru tekrarlandı. Her seferinde “*Buna güç yetiremezsiniz*” buyurdu ve sonra “*Allah yolunda cihad eden kimsenin misali, oruç tutan, Allah’ın ayetlerine itaat edip namaz kılan ve ne oruca ne de namaza, Allah yolunda cihad eden kimse dönünceye kadar ara vermeden devam eden kimse gibidir.*” dedi.” (*Muttefakun Aleyh*)

Buhari’nin rivayetinde şöyle geçmektedir: “*Bir adam “Ey Allah’ın Resulü! Cihada denk olan bir ameli bana göster.” dedi.*

Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*O ameli bilmiyorum.*” dedi ve sonra “*Bir mücahid çıktığında mescidi-ne girip, hiç ara vermeden namaz kılmaya ve hiç iftar*

etmeden oruç tutmaya güç yetirebilir misin?” buyurdu. Bunun üzerine adam “Buna kim güç yetirebilir ki?” dedi.

{ B E Ş İ N C İ B Â B }

Mücahidin Diğer İnsanlardan Daha Üstün Oluşu

Yüce Rabbimiz şöyle buyurdu: “Müminlerden özür sahibi olanlar dışında oturanlarla malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah hepsine de güzellik (cennet) vadetmiştir; ama mücahidleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır.” (Nisa/95)

Ebu Said el-Hudri (radiyallahu anh)’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Bir adam Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’e geldi ve “İnsanların en faziletlisi kimdir” dedi. Rasulullah “Canıyla ve malıyla Allah yolunda cihad eden mümindir.” dedi. “Sonra kimdir” dedi.

Rasulullah “Şerlerinden dolayı insanları terk edip, dağların ıssız yerlerinde² Allah’a kulluk eden mümindir.” dedi. (Buhari, Müslim)

2. شعب: الطريق في الجبل (iki dağ arasındaki yol, boşluklar, patika manasındadır. Bu yerler genelde ıssız olan yerlerdir.) (Çev.)

{ A L T I N C I B Â B }

En Üstün Cihad, Zalim Sultana Hakkı Söylemektir

Ebu Said el-Hudri (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir: “*Cihadın en üstünü, zalim sultanın yanında hak olanı söylemektir.*” (*Ebu Davud, Tirmizi*)

{ Y E D İ N C İ B Â B }

Mücahidlerin Cennetteki Dereceleri

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir: “*Muhakkak ki cennete, Allah’ın kendi yolunda cihad eden mücahidler için hazırladığı yüz derece vardır. Her iki derecenin arası ise, gök ile yerin arası gibidir.*” (Buhari)

Ebu Said el-Hudri (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir: “*Kim, rab olarak Allah’tan, din olarak İslam’dan, resul olarak da Muhammed’den razı olursa, ona cennet vacip olur.*” Ebu Said buna şaşırды ve “*Ey Allah’ın Resulü! Bunu benim için tekrar söyle!*” dedi.

Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ona tekrar söyledi ve “*Başka bir amel daha var ki, Allah onunla kulu cennette yüz derece yükseltir. Her iki derecenin arası da*

gök ile yer arası kadardır.” dedi. Ebu Said “O nedir? Ey Allah’ın Resulü!” demesi üzerine, Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Allah yolunda cihaddır! Allah yolunda cihaddır!” dedi. (Buhari)

{ S E K İ Z İ N C İ B Â B }

Cihad İslam'ın Zirvesidir

Muaz b. Cebel (*radiyallahu anh*)'dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: “*Ey Allah'ın Resülü! Beni cennete koyacak ve ateşten uzaklaştıracak ameli haber ver!*” dedim. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Çok büyük bir şey sordun. O amel ancak Allah'ın kendisine kolaylaştırdığı kimse için kolaydır. Hiçbir şeyi ortak koşmadan Allah'a kulluk edersin, namazı kılarırsın, zekâtı verirsin, Ramazan orucunu tutarsın ve Kabe'yi hac edersin.*” buyurdu ve sonra “*Sana hayır kapılarını göstereyim mi?* dedi; *Oruç kalkandır; sadaka ve kişinin gece yarısında kıldığı namaz³, suyun ateşi söndürdüğü gibi hataları söndürür*” dedi ve şu ayeti okudu; “*Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendile-*

3. Burada gizlenmiş bir haber vardır ve bu takdirle mana “*Kişinin gece kıldığı namaz da sadaka gibi hataları siler.*” Bu manaya işaret eden bir hadis vardır. (مرعاة المفاتيح) (Çev.)

rine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez.” (Secde/16-17)

Sonra “Sana, işin başını, ana direğini ve zirvesini göstereyim mi?” dedi. Ben “Tabi ki! Ey Allah’ın Resulü!” dedim. Şöyle devam etti; “İşin başı İslam’dır -teslim olmaktır-, direği namazdır, zirvesi ise Allah yolunda cihad etmektir. Sonra “Bunların hepsine kendisi ile sahip olacağın şeyi sana bildiriyim mi?” dedi. Ben “Tabi ki! Ey Allah’ın Resulü!” dedim. Dilini tuttu ve “Şunu koru” dedi. Ben “Ey Allah’ın Resulü! Bizler konuştuklarımızdan dolayı hesaba çekilecek miyiz?” dedim. Rasulullah “Annen seni kaybetsin! Ey Muaz! İnsanları yüz üstü cehenneme düşüren, onların dilleri ile kazandıklarından başka nedir?” dedi. (Ahmed)⁴

4. Hadiste geçen (الجِنَّة) kelimesi, kulun kendisi ile gizlendiği şey manasındadır. Savaşta kendisi ile korunulan kalkan manasındaki (المِحْرَبُ) kelimesi ile aynıdır. Bu manada oruç, günahlardan korunmakla ateşe kalkandır. Hadiste geçen (ذُرُوءَ سَنَامِهِ) kelimesi, bir şeyin en üst noktası manasındadır. (مَلَكَ ذَلِكَ) kelimesi ise, her kim diline sahip olursa, ameline sahip olur ve onu sağlamca yapar, demektir.

{ D O K U Z U N C U B Â B }

Cihadı Terk Etmek Münafıkların Özelliklerindedir

Yüce Rabimiz şöyle buyurmuştur; “(O müna-
fıklar) mutlaka sizden olduklarına dair Allaha
yemin ederler. Halbuki onlar sizden değildir, fakat
onlar (kılıçlarınızdan) korkan bir toplumdur.” (Tevbe/56)

“Allah’ın Resulüne muhalefet etmek için geri ka-
lanlar (sefere çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler; mal-
larıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin
gördüler; “Bu sıcakta sefere çıkmayın” dediler. De ki:
“Cehennem ateşi daha sıcaktır!” Keşke anlasalardı!”
(Tevbe/81)

Ebu Hureyre (radiyallahu anh)’dan Rasulullah (sallallahu
aleyhi ve sellem)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir:

“Her kim, hiç cihada çıkmadan ve kalbinde cihada çıkmayı taşımadan⁵ ölürse, münafıklıktan bir özelliği taşıyarak ölür.” (Buhari)

5. Kalbinde bunu taşımak, imkan bulunduğu anda kişiyi cihada çıkaracak bir arzu manasındadır.

{ O N U N C U B Â B }

Cihada Çıkmamak Zilletin, Helâkın ve Düşmanların Galip Gelmesinin Sebebidir

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır; “Eğer yakın bir dünya malı ve kolay bir yolculuk olsaydı mutlaka sana uyup peşinden gelirlerdi. Fakat meşakkatli yol onlara uzak geldi. Gerçi onlar, «Gücümüz yetseydi mutlaka sizinle beraber çıkardık» diye kendilerini helâk edercesine Allah’a yemin edecekler. Hâlbuki Allah onların mutlaka yalancı olduklarını biliyor.” (Tevbe/42)

İbni Ömer (radiyallahu anh)’ın Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: “İyne⁶ usulü ile alışveriş yaptığınız, öküzün kuyruğundan tuttuğunuz, ekip dikmekten razı olup cihadı terk ettiğiniz zaman, Allah üzerinize zilleti musallat eder ve tekrar dininize dönünceye kadar da onu sizden çeker almaz.” (Ebu Davud)

6. Bir malı vadeli satın alıp mal yerinden kalkmadan peşin fiyata aynı kişiye satmaya denir.

Ebu İmran (*radiyallahu anh*)’dan şöyle dediği rivayet edilmiştir; “Medine’den Kostantiniye’ye –İstanbul’a- sefere çıktık. Komutanımız Abdurrahman b. Halid b. Velid idi. Rumlar sırtlarını kalenin duvarına vermişlerdi. Birisi düşmana doğru saldırdı. İnsanlar “*Yavaş ol! Yavaş ol! Allah’tan başka hak ilah yoktur. Kendi eli ile kendini tehlikeye atıyor*” deyince, Ebu Eyyüb el-Ensari (*radiyallahu anh*) şöyle dedi: “*Bu ayet Ensar hakkında nazil olmuştur. Allah dinine yardım edipte onu galip kıldığında, biz “Haydi mallarımızın başında durup, onları düzene koyalım işimize bakalım.”* dedik. Sonra da Yüce Allah (*azze ve celle*) “*Allah yolunda infak edin ve kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın...*” (*Bakara/195*) ayetini indirdi. Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmamız, mallarımızın başında kalıp onlarla uğraşarak cihadı terk etmemizdi.

Ebu İmran şöyle dedi: “*Ebu Eyyüb Allah yolunda cihad etmeye devam etti ta ki İstanbul’a defnedilinceye kadar.*” (*Ebu Davud*)

Sevban (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “*Obur kimselerin yemeğin başına üşüştükları gibi diğır mil-*

letlerin sizin üzerinize üşüşmesi yakındır”. Bunun üzerine bir kimse: “Bu, o gün az olmamızdan mı kaynaklanacak?” dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Bilakis, siz o gün çok olacaksınız, fakat selin katıp götürdüğü çerçöp gibi hiçbir gücünüz olmayacak. Yüce Allah (azze ve celle) düşmanlarınızın kalbinden sizin korkunuzu çekip alacak ve kalbinize vehn atacak.” “Ey Allah’ın Resulü! Vehn nedir?” denildi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Dünyayı sevmek ve ölümden hoşlanmamaktır.” dedi.⁷

Müslümanlar Ebu Bekir (radıyallahu anh)’a biat ettikten sonra, Ebu Bekir (radıyallahu anh) Allah’a hamd etti, O’na layık olduğu şekilde sena etti ve şöyle bir konuşma yaptı: “Ey İnsanlar! Ben sizin en hayırlınız olmadığım halde, sizin üzerinize halife oldum. Eğer hayır üzere amel edersem, bana yardım edin; eğer kötülük yaparsam, beni düzeltin. Doğruluk emanettir, yalan ise ihanet. Sizin yanınızda zayıf olan, Allah’ın izniyle hakkını ona geri verinceye kadar benim yanımda kuvvetlidir.

7. İbni Kayyım (rahimehullah) şöyle demektedir: “Devenin iğne deliğine girmesi nasıl mümkün değilse; kalbinde dünya sevgisi bulunan kimsenin kalbine de Allah’ın sevgisinin girmesi mümkün değildir.” (Çev.)

Sizin indinizde kuvvetli olan, Allah'ın izni ile zayıfın hakkını ondan alıncaya kadar benim yanımda zayıftır. Allah yolunda cihadı terk eden hiçbir kavim yoktur ki; Allah onları zillet içinde terk etmesin! Kendisinde fuhşun yayıldığı hiçbir kavim yoktur ki; Allah onların geneline musibet vermesin! Allah'a ve Resulüne itaat ettiğim sürece bana itaat edin! Eğer Allah'a ve Resulüne isyan edersem, bana hiçbir şekilde itaat etmek yoktur!"

{ O N B İ R İ N C İ B Â B }

Mücahidlerin Birlik Olması Zorunludur; Ayrılık Hezimetin Sebebidir.

Yüce Allah (*azze ve celle*) şöyle buyurmaktadır: “Allah ve Resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider.” (Enfal/46)

Haris el-Eşari (*radiyallahu anh*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Allah’ın bana emrettiği beş şeyi bende size emrediyorum. Dinlemek, itaat, cihad, hicret ve cemaat. Kim cemaatten bir karış ayrılırsa, tekrar dönünceye kadar İslam’ın bağıını boynundan çıkarmıştır. Kim de cahiliyeye uygun –kavmiyetçilik ve ırkçılık gibi- bir şey ile hasmına karşı yardıma çağırırsa, muhakkak ki o cehennem ashabındandır.” Bir kimse şöyle dedi: “Ey Allah’ın Resulü! Namaz kılrsa, oruç tutsa da mı? Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)

“Namaz kılsa da, oruç tutsa da. Allah’ın sizi Müslüman, mümin ve Allah’ın kulu olarak isimlendirdiği Allah’ın nidası ile çağırınız.”⁸ (Tirmizi)⁹

-
8. (ومن ادعى دعوى الجاهلية) Bu cümleyi Fudayl b. İyaz iki şekilde tefsir etmiştir. Birincisi, cahiliyeye uygun bütün iddialar. İkincisi ise hasmına karşı yardım isterken cahiliye adetlerine uygun nidalar ile bağırıp davet etmektir. Ey Filan kabile yardım edin gibi. Hadisin sonu bu ikinci manayı vermeye daha uygun gözüküyor. Allah en iyi bilendir. (Çev.)
9. Hadiste geçen (قيد) kelimesi miktar manasındadır. (الربقة) kelimesi, aslen ipteki kulp manasındadır. Hayvanın boğazına veya ayağına takılıp onunla tutulur. İslam için mecaz olarak kullanılmıştır. Yani Müslümanın kendisini bağladığı, İslam’ın kulpu ki bunlar hadler ve ahkâmlardır. (وادعى بدعوى الجاهلية) cümlesi, İslam’da, cahiliye ve kavmiyetçilik nidası ile çağırmaktır. (جئى جهنم) toplu olan şey manasındadır. (جئى) şeklinde de rivayet olunmuştur. (Çev.)

{ O N İ K İ N C İ B Â B }

Mücahidlere Yardımın Gelmesinin Sebepleri, Onların Sıfatları ve Günahlardan Sakındırma

Yüce Allah (*azze ve celle*) şöyle buyurmuştur: “(Uhud’da) iki ordu karşılaştığı gün, sizi bırakıp gidenleri, sırf işledikleri bazı hatalar yüzünden şeytan (yerlerinden) kaydırmişti. Yine de Allah onları affetti. Çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, halimdir.” (Al-i İmran/155)

“(Bedir’de) iki katını (düşmanınızın) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud’da) kendi başınıza geldiği için mi “Bu nasıl oluyor!” dediniz? De ki: O, kendi kusurunuzdandır. Şüphesiz Allah’ın her şeye gücü yeter.” (Al-i İmran/165)

“Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. (Bununla beraber) Allah çoğunu affeder.” (Şura/30)

“Ey iman edenler! Eğer siz Allah’a (Allah’ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz.” (Muhammed/7)

“Şüphesiz peygamberlerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz. O gün zalimlere, mazeretleri fayda vermez. Lânet de onlarıdır, kötü yurt da onlarıdır.” (Mü’min/51-52)

“Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah, çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.” (Hac/40)

“Şüphesiz Allah, müminlerden canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık, onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve ölürler. Allah, bunu Tevrat’ta, İncil’de ve Kur’an’da kesin olarak vadetmiştir. Kimdir sözünü Allah’tan daha iyi yerine getiren? O hâlde, yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin. İşte asıl bu büyük başarıdır.” (Tevbe/111)

“Allah, sizlerden iman edip salih amel işleyenlere, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi on-

ları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vadetti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkâr ederse, işte bunlar fasıklardır.” (Nur/55)

Allah hepsinden razı olsun sahabeler kamil imanı ve salih ameli elde ettiler. Böylelikle onlar için yeryüzünde tam bir iktidar meydana geldi. Kendilerinden sonra gelenlerin imanı azaldığında, iktidarları da imanlarından ve salih amellerinden eksildiği oranda azaldı.

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: *“Ey iman edenler! Herhangi bir topluluk ile karşılaştığımız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki başarıya erişebilirsiniz. Allah ve Resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider.” (Enfal/45-46)*

İbni Kayyım (*rahimehullah*) bu ayetin tefsirinde şöyle demektedir:

“Bu ayette Yüce Allah (azze ve celle) mücahidlere beş şey emretmektedir. Bu beş şeyin kendisinde toplandığı grup, düşmanı ister az olsun ister çok olsun, muhakkak ki yardım görür.”

Birincisi, sebat etmektir.

İkincisi, yüce olan Allah'ı çok zikretmektir.

Üçüncüsü, Allah'a ve Resulüne itaat etmektir.

Dördüncüsü hedeflerin birleşmesi, korkuya ve yılgınlığa düşmeyi gerektiren tartışmanın olmamasıdır. Bu niza, tartışanların kendisi ile düşmanını güçlendirdiği bir askerdir. Muhakkak ki mücahidlerin oklardan oluşan bir demet gibi birleşmesiyle, hiç kimse onları kırmaya güç yetiremez. Ne zaman ki bu demet dağılır ve her biri tek başına kalırsa, -düşman kolaylıkla- onu kırar.

Beşincisi ise bütün hepsinin temeli, ana direği ve esası olan sabırdır.

İşte bu beş özellik üzerine yardım kubbesi bina edilir. Bu özellikler tamamen veya kısmen yok olur-

sa, yardımda bu oranda yok olur. Bir araya geldiği zaman ise bazısı bazısını güçlendirir ve yardımın inmesi hususunda büyük bir etki oluşturur. Sahabe (*radıyallahu anh*)’da bütün hepsi toplandığında, hiçbir millet onlara karşı en ufak bir direnç gösteremedi. Dünya ayaklarına serildi, beldeler ve insanlar onlara boyun eğdiler. Onlardan sonra gelenler ayrılığa düşüp de zayıfladıklarında, iş nerelere kadar dayandı. Güç ve kuvvet ancak Aziz ve Yüce olan Allah iledir.”¹⁰

Fudale b. Ubeydullah (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “*Mücahid nefsi ile mücadele eden kimsedir.*” (Tirmizi)

Abdullah b. Amr (*radıyallahu anh*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “*Müslüman, Müslümanların elinden ve dilinden emin oldukları kimsedir.*” (Muttefakun Aleyh)

Muaz b. Cebel (*radıyallahu anh*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “*Cihad iki kısımdır. Kim Allah’ın rızasını diler, emire itaat*

10. الفروسية المحمدية

eder, malının en güzelini harcar, arkadaşına kolaylık sağlar, fesattan uzak durursa, onun uyuması da uyanması da tamamıyla onun için ecirdir. Herkimde kibirlenerek, gösteriş yaparak veya saygınlık adına cihada çıkar, emire itaat etmez, olduğu yerde fesat çıkarırsa, kesinlikle elleri boş olarak döner.” (Ebu Davud)¹¹

Sehl b. Sa'd (radıyallahu anh)'dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ve ashabı Huneyn'de müşriklerle karşı kaşıya geldiler ve savaştilar. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabına doğru yöneldiğinde, diğerleri de kendi askerlerine doğru yöneldi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ashabının içinde bir adam vardı. –O kadar cesurdu ki- önüne çıkan hiçbir kimseyi bırakmıyor, savaşıp kılıcı ile onu öldürüyordu. İnsanlar: “*Bu gün bizden şu kimse- den daha fazla ecir alan kimse yoktur*” dediler. Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “*Gerçekten o cehennem ehлиндendir!*” dedi. İçlerinden birisi: “*Ben*

11. (أنفق الكرمية) cümlesi, bütün her şeyin en güzelini harcar manasındadır. (ياسر الشريك) cümlesi, arkadaşına kolaylık sağlar, onunla muamelesinde kolaylaştırıcıdır. (يرجع بالكفاف) cümlesi ise, bu cihadın ecrinden veya cezasından lehinde ve aleyhinde hiçbir şey elde edemeden geri döner. Bilakis günaha girmiş olarak geri döner.

onu gizlice takip edeceğim” dedi ve onunla birlikte çıktı. O durduğunda o da durdu; o hızlandığında o da hızlandı. Sonunda adam şiddetli bir yara aldı. Kılıcın sapını yere, ucunu da göğsünün ortasına koydu, üzerine yüklenip kendini öldürerek ölümünü çabuklaştırdı. Takip eden adam Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’e geldi ve: “Ben şehadet ederim ki, sen Allah’ın resulüsün.” dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Ne oldu ki!” dedi. Adam: “Biraz önce cehennem ehlinen olduğunu söylediğiniz adamın durumunu anlamak insanlara ağır geldi, bende onlar adına onu takip etmek için çıktım. Sonra adam şiddetli bir yara aldı ve kılıcın sapını yere, ucunu da göğsünün ortasına koydu, üzerine yüklenip kendisini öldürerek ölümünü çabuklaştırdı.” Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bunun üzerine: “Muhakkak ki bir kimse, cehennem ehlinen olduğu halde, insanların nazarında cennet ehlinin ameli ile amel eder. Bir başkası da, cennet ehli olduğu halde, insanların nazarında cehennem ehlinin ameli ile amel eder.” (Muttefakun Aleyh)

İbni Recep el-Hanbeli (*rahimehullah*) “*insanların nazarında*”¹² ifadesi, işin iç yüzünün (bâtınının) görünenin (zahirinin) zıttına olduğunu işaret etmektedir. Şüphesiz ki kötü son, kulun bânında ki desise –dalavere- sebebiyledir ki insanlar bunun farkına varamazlar. Kötü amel ve benzerleri cihetinden olan bu gizli özellik kötü sonun olmasını gerektirir. Aynı şekilde, bazen bir kimse ateş ehlinin ameli ile amel eder ve içinde (bâtınında) hayır hasletlerinden bir haslet bulunur. Bu haslet ömrünün sonunda galip gelir ve hüsn-i hatimeyi gerekli kılar.¹³

-
12. (فيما يبدو للناس) İfadesi birebir tercüme ile şöyledir. “İnsanlar için açığa çıkan şeyde”. Bunu Türkçe tabirle insanların nazarında diye tercüme ettik.(Çev.)
 13. (الشادة) kelimesi, gruptan çıkan manasındadır. Koyunun sürüden ayrılmasına benzetilerek veya da canlılık manası üzerine müennes gelmiştir. (الفادة) kelimesi de aynı manadadır. İlk kelimenin çıkan, ikincisinin ise yalnız olan manalarına geldiği de söylenmiştir. Bu cümle “karşısına çıkan herkesi istisnasız öldürüyordu” manasındadır. (وذباب السيف) kelimesi ise kılıcın alt ucu manasındadır.

{ O N Ü Ç Ü N C Ü B Â B }

Allah Yolunda Yara Almanın Fazileti

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: *“Allah kendi yolunda –cihada- çıkan kimseyi teminatı altına almıştır. Onu çıkararak ancak benim yolunda cihad etmek, bana iman etmek ve resullerimi tasdik etmektir. Ya onu cennete koymak ya da ulaşmış olduğu ecir ve ganimet ile evine geri döndürmek benim üzerimedir. Muhammedin nefsinin elinde tutana yemin olsun ki, Allah yolunda alınmış hiçbir yara yoktur ki, kıyamet gününde ilk açıldığı şekliyle gelmesin; Rengi kan rengi, kokusu misk kokusudur. Muhammedin nefsinin elinde tutana yemin olsun ki, eğer fakirlikten dolayı çıkamayan Müslümanlara meşakkat verecek olmasaydım, Allah yolunda çıkan hiçbir birliğin arkasından oturmazdım. Fakat ben bir genişlik zenginlik bulamıyorum ki onlara binek alıp cihada götürerim. Onlarda bulamıyorlar ve benim arkamdan oturup kalmak on-*

lara çok ağır geliyor. Muhammedin nefsinin elinde tutana yemin olsun ki, Allah yolunda cihada çıkmayı ve öldürülmeyi, sonra çıkayı ve öldürülmeyi, sonra çıkayı ve öldürülmeyi isterdim.” (Buhari)¹⁴

Yine Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan Rasulullah (*salallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet olunmuştur: “Allah yolunda yaralanmış hiçbir kimse yoktur ki, kıyamet gününde yarası kanıyor olduğu halde gelmesin; Rengi kan rengi, kokusu ise misk kokusudur.” (*Muttefa-kun Aleyh*)

14. (الكلم) kelimesi yara manasındadır.

{ O N D Ö R D Ü N C Ü B Â B }

Şehadetin ve İstişhad Eyleminin Fazileti

Yüce Allah (*azze ve celle*) şöyle buyurmuştur: “*Bunun üzerine Rableri, onların dualarını kabul etti. (Dedi ki:) Ben, erkek olsun kadın olsun -ki hep birbirinizdensiniz- içinizden, çalışan hiçbir kimsenin yaptığını boşa çıkarmayacağım. Onlar ki, hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler; ant olsun, ben de onların kötülüklerini örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu mükâfat, Allah tarafındandır. Allah; karşılığın güzeli O'nun katındadır.*” (Al-i İmran/195)

Utbe b. Abdussülemi (*radıyallahu anı*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “*Cihadda öldürülenler üç sınıftır. Canıyla ve malıyla cihad eden mümin bir adam, düşmanla karşılaşır, öldürülünceye kadar savaşır. Bu şehid cennette Allah’ın*

arşının altında kalbi rahatlamış bir şekilde bulunur. Nübüvvet derecesinden başka nebilerin onlara bir üstünlüğü yoktur. Diğeri günahları ve hataları sebebiyle nefisinden korkan bir adamdır. Canıyla ve malıyla Allah yolunda cihad eder, düşmanla karşılaşır ve öldürülünceye kadar savaşıır. Bu onun hatalarını ve günahlarını yok eden bir temizleyicidir. Muhakkak ki kılıç, hataları silicidir. Cennetin hangi kapısından girmeyi isterse girdirilir ki cennetin sekiz kapısı vardır. Cehennem ise bazısı bazısının üstünde yedi kapısı vardır.¹⁵ Diğeri ise münaıık bir adamdır. Canıyla ve malıyla cihad eder, düşmanla karşılaşır ve öldürülünceye kadar Allah yolunda savaşıır. Bu ateştedir. Çünkü kılıç nıfakı temizlemez.” (Ahmed)¹⁶

Ubade b. Samit (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “Şehidin Allah katında yedi özelliğı vardır: İlk

15. Kapıdan kastın kat olduğı Ali (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edilmiştir. Yani üst üste yedi katı vardır.(Çev.)
16. (الممتحن) kelimesi kalbi genişlemiş rahatlamış manasındadır. Allah Teala’nın şu sözü bu bapıandır. “Onlar, Allah’ın kalplerini takvayı –taşıması için- genişlettiğı kimselerdir.” (49/3) (فرق) korkdu manasındadır. (الممصصة) kelimesi kefareı olan, arındıran temizleyen manasındadır.

kan damlası ile bağışlanır, cennetteki makamını görür, imanın süsü ile süslenir, kabir azabından kurtulur, büyük korkudan emin olur, başına vakar tacı giydirilir ki tek bir yakutu bile dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır. Huru'l-Iyn'den olan yetmiş iki eş ile evlendirilir, akrabalarından yetmiş kişiye şefa'at eder.” (Ahmed)

Enes b. Malik (*radıyallahu anh*)’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Birtakım kimseler Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e gelerek, bize “Kuran’ı ve sünneti öğretecek insanlar gönderseniz” dediler. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*), içlerinde dayım Harâm’ın da bulunduğu, Ensar’dan kendilerine kurrâ denilen yetmiş kişiyi onlara gönderdi. Bunlar Kuran okuyor, geceleri onu aralarında müzakere edip öğreniyorlardı. Gündüzleri ise su getirip mescide koyuyor, odun toplayıp onu satıyor, bedeliyle de Suffe ehline ve fakirlere yiyecek satın alıyorlardı. İşte Nebî (*sallallahu aleyhi ve sellem*) onlara bu kişileri göndermişti. Fakat gidecekleri yere varmadan önlerine çıktılar ve onları öldürdüler.

Onlar (öldürülmeden önce): “Allah’ım! Bizim haberimizi Nebimize ulaştır. Bizler sana kavuştuk ve senden razı olduk; sen de bizden razı oldun” dediler.

Bir adam, yaklaşıp Enes'in dayısı Harâm'a mızrağını sapladı, hatta vücudunun bir tarafından öbür tarafına geçirdi. Bunun üzerine Harâm: *"Kâbe'nin Rabbi-ne yemin ederim ki, cenneti kazandım."* dedi. Bu olay üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *"Şüphesiz ki kardeşleriniz öldürüldüler. Onlar hem de şöyle dediler: Allah'ım! Bizim haberimizi Nebimize ulaştır. Bizler sana kavuştuk ve senden razı olduk; sen de bizden razı oldun"* buyurdu. (Muttefukun Aleyh)

Semure (radiyallahu anh)'dan Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: *"Gece rüyamda bana iki adam geldi. Beni bir ağaca çıkardılar ve önceden daha güzelini hiç görmediğim fevkalade bir eve girdirdiler. Sonra "İşte bu ev şehidlerin evidir." dediler."* (Buhari)

Enes b. Malik (radiyallahu anh)'dan şöyle rivayet edilmiştir: *"Ümmü Rebia ki Haris'in annesidir. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e geldi ve şöyle dedi: "Ey Allah'ın Resulü! Benimle Haris hakkında konuşmazmısın! Eğer o cennette ise sabrederim; eğer böyle değilse onun üzerine ağlamakla kendimi bitiririm."* ¹⁷

17. Ölümlere bu şekilde ağlayıp aşırıya gitmek Uhud'dan sonra yasaklanmıştır. (Tuhfetul Ahvezi) (Çev.)

–O Bedir’de şehid edilmişti– Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Ey Haris’in annesi! Şüphesiz ki o, cennetteki bahçelerdedir. Senin oğlun Firdevsi’l-Ala’yı kazandı.” buyurdu. (Buhari)

Cabir b Abdullah (radiyallahu anh)’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Babam, müsl¹⁸ yapılmış olduğu halde Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’e getirildi ve önüne konuldu. Yüzünü açmak için gittiğimde, akrabalarım bundan beni nehyettiler. Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Melekler hala onu kanatları ile gölgelemektedirler.” buyurdu. (Muttefakun Aleyh)

Naim b. Himar’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Bir adam Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’e “Hangi şehid daha üstündür?” diye sordu. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Onlar safta düşmanla karşılaşır ve öldürülünceye kadar yüzleri onlardan çevirmezler. İşte onlar cennetin en yüksek odalarındadır.”

Rabbin onlara güler. Rabbin bu dünyada bir kulu-

18. Savaşta öldürülen kimsenin organlarını kesip deşmek, parçalamak.

na güldüğü zaman, onun için artık hesap yoktur.” buyurdu. (Ahmed)

Bera (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: “Zırh giyip silahlarla kuşanan bir adam geldi ve: “*Ey Allah’ın Resulü! –Önce- savaşayım mı, yoksa Müslüman mı olayım?*” dedi. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Önce Müslüman ol, sonra savaş.*” dedi. Savaştı ve öldürüldü. Bunun üzerine Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Az amel etti, çok ecir kazandı.*” dedi. (*Muttefakun Aleyh*)

Abdullah b. Ömer (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Allah şehidin borç dışındaki bütün her şeyini bağışlar.*” (*Buhari*)

Ebu Katade (*radiyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “*Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onların arasında iken kalkıp Allah yolunda cihad ve Allah’a imanının en üstün amel olduğunu söyledi. Bunun üzerine birisi “Ey Allah’ın Resulü! Ne dersiniz? Eğer Allah yolunda öldürülürsem, günahlarım bağışlanır mı?” dedi.*

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) de “Evet, Allah yolunda, sabrederek, ecrini Allah’tan bekleyerek ve düşmana sırtını dönmeyip ilerleyerek korkup kaçmadan öldürülürsen, Allah seni bağışlar.” dedi.

Sonra Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Nasıl soruştun?” dedi. Adam “Ne dersiniz? Eğer Allah yolunda öldürülürsem, günahlarım bağışlanır mı?” dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) de: “Evet, Allah yolunda, sabrederek, ecrini Allah’tan bekleyerek ve düşmana sırtını dönmeden ilerleyerek –korkup kaçmadan- öldürülürsen, borç hariç -Allah seni bağışlar-. Cebrail (aleyhisselam) bana böyle dedi.” buyurdu. (Buhari)

{ O N B E Ş İ N C İ B Â B }

Şehidin Kabrinde İmtihan Edilmemesi

Raşit b. Sa'd (*rahimehullah*)'ın bir sahabeden bildirdiğine göre, bir adam şöyle demiştir: “*Ey Allah'ın Resulü! Bütün insanların kabirlerinde imtihan edilip de, şehidin edilmemesinin durumu nedir?*” Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Başının üstünde kılıçların parlaması, imtihan olarak ona yeter.*” dedi. (*Nesai*)¹⁹

19. (بِإِزْقَةِ السِّيفِ) kelimesi parıltılı kılıç manasında (البروق)'dan gelir. Buda (اللمعان) parıltı manasındadır.

{ O N A L T I N C I B Â B }

Şehidin Dünyaya Dönüp Defalarca Şehid Edilmeyi İstemesi

Enes (*radıyallahu anh*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Yeryüzünde bulunan bütün her şey onun olsa, şehid dışında hiçbir kimse cennete girdikten sonra tekrar dünyaya dönmeyi istemez. -Şehid ise- gördüğü üstünlükler sebebiyle dünyaya dönüp onlarca kez öldürülmeyi temenni eder.” Başka bir rivayette ise “Şehadetin yüceliğinden gördükleri şeyler sebebiyle” geçmektedir. (*Muttefakun Aleyh*)

{ O N Y E D İ N C İ B Â B }

Şehidlerin Ruhları Cennette

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Allah’ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde Rableri yanında rızıklandırılmaktadırlar. Arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehid kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar. Onlar, Allah’tan gelen nimet ve keremin; Allah’ın, müminlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler. Onlar yaralandıktan sonra Allah’ın ve Peygamberinin davetine uyan kimselerdir. Onlardan güzel davranıp iyilik edenlere ve Allah’a karşı gelmekten sakınanlara büyük bir mükâfat vardır.” (Al-i İmran/169-172)

Mesruk (*radiyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Ben İbni Mesud (*radiyallahu anh*)’a “Allah yolunda öldü-

rülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Allah'ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde Rableri yanında rızıklandırılmaktadırlar.” ayetini sordum şöyle dedi: “Biz bu ayeti Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e sorduğumuzda şöyle dedi: “Onların ruhları yeşil kuşların içindedirler ve arşın altına asılmış kandilleri vardır. Cennetin istedikleri yerinde rahatça dolaşırlar. Sonra da bu kandillere konarlar. Rableri onlara hakikaten kendisi gözüdür²⁰ ve “İsteddiğiniz bir şey var mı?” diye sorar. Onlar da: “Cennetin istediğimiz yerinde rahatça dolaşırken, daha ne isteyebiliriz ki!” derler. -Yüce Allah- üç kez aynı şekilde sorar. Onlar kendilerine sorulmaktan kurtulamayacaklarını anladıklarında: “Ey Rabbimiz! Ruhlarımızı cesetlerimize geri döndersen de biz senin yolunda tekrar öldürülsek.” derler. Onların bir ihtiyaç ve istekleri olmadığını görülünce, bırakılırlar. (Buhari)

20. Kurtubî (*rahimehullah*) burayı şöyle tefsir etmektedir. “Rableri onlardan hicabı kaldırarak onlara gözüdür ve onlarla hiçbir vasiata olmaksızın konuşur.” (Çev.)

{ O N S E K İ Z İ N C İ B Â B }

Şehadeti Ummak

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)'ın Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'i şöyle derken işittiği rivayet edilmiştir: “Nefsim elinde olana yemin olsun ki müminlerden, kendilerini bindirecek binek bulamadığım için cihada çıkamayıp benim arkamda kalmaktan hoşlanmayan öyle kimseler olmasaydı, Allah yolunda çıkılan hiçbir seferden geri kalmazdım. Nefsim elinde olana yemin olsun ki, Allah yolunda öldürülüp sonra diriltilmeyi, sonra öldürülüp tekrar diriltilmeyi, sonra öldürülüp tekrar diriltilmeyi ve öldürülmeyi isterdim.” (Buhari)

Yine Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)'dan rivayet edildiğine göre, Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “İnsanlar için hayatlarındaki hallerinin en hayırlısı şu kimsenin halidir; Allah yolunda atının sırtında, yularını tutmuş, nerede bir düşman narası veya çatışma sesi duysa uçarcasına, şehadeti isteyerek oraya koşar ve ölümü arar ki orası ölümün mekanıdır. Veya

şu kimsenin halidir; dağların birisinin tepesinde veya vadilerden bir vadide, koyunlarının başında namazını kılar, zekâtını verir ve ölüm gelesiye kadar Rabbinde ibadet eder. İnsanlarla olan ilişkisinde ancak hayır üzeredir.” (Buhari)²¹

İnsanlara karışmadan uzak olarak yaşamanın üstünlüğü, fitne zamanları ile kayıtlıdır.

Cabir (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre bir adam şöyle demiştir: “Ey Allah’ın Resülü! Öldürülürsem nerede olacağım?” dedi. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “Cennette” dedi. Bunun üzerine elindeki hurmaları attı ve öldürülünceye kadar savaştı. (Buhari)

Enes b. Malik (*radıyallahu anh*)’tan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ve ashabı müşriklerden önce Bedir’e geldiler. Sonrada müşrikler geldi. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*): “Sakın ben emir vermeden kimse bir şey yapmasın” dedi. Müşrikler

21. (العنان) yular demektir. (هبيعة) Düşmanın geldiğini bildiren seslenmedir. (الفرعة) Düşmana saldırmaktır. (الشعفة) dağın tepesi. (مطانه) Şehadeti istediği için öldürülme ihtimalinin yüksek olduğu yerlerde ölümü arar. (اليقين) Ölüm manasındadır.

Müslümanlara yaklaşıncı Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Genişliği göklerle yer kadar olan cennet için kalkın” diye buyurdu. Ensar’dan Umeyr b. Humam: “Genişliği göklerle yer kadar olan cennet mi? Ey Allah’ın Resulü!” dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Evet” dedi. O da: “Tamam, tamam” dedi. Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Seni “tamam, tamam” demeye yönelten ne oldu?” diye sordu. O da: “Allah’a yemin olsun ki, oranın ehlerinden olma arzusundan başka bir şey değil, Ey Allah’ın Resulü!” dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Sen oranın eh-lindensin!” buyurdu. (Umeyr) sonra sadağından birkaç hurma çıkardı ve onları yemeye başladı. Sonra: “Ben eğer bu hurmaları yiyinceye kadar yaşarsam bu uzun bir hayat olur” dedi ve yanındaki hurmaları attı. Sonra öldürölünceye kadar onlarla savaştı.” (Buhari)²²

Süheyl b. Huneyf (radiyallahu anh)’dan Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Kim Yüce Allah’tan sıdk ile şehadeti isterse, yatağında bile ölse, Allah onu şehidlerin menzilesine ulaştırır.” (Buhari)

22. (بخ) Bir işin önemli olmasından ve onu yüceltmekten dolayı söylenen sözdür. (القرن) okçu torbası, sadak.

Enes (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Kim sadık olarak şehid olmayı isterse, savaşırken şehadet isabet etmese bile, ona şehadet ecri verilir.*” (Buhari)

{ O N D O K U Z U N C U B Â B }

Allah Yolunda Ölen Kimse Şehiddir

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, şunu bilin ki, Allah’ın mağfireti ve rahmeti onların topladıkları bütün şeylerden daha hayırlıdır.” (Al-i İmran/157)

“Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. Allah onları, herhalde memnun kalacakları bir girilecek yere sokacaktır. Allah, kesinlikle tam bir bilgi sahibidir, halîmdir.” (Hac/58)

Ebu Malik el-Eşari (radıyallahu anh)’dan Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Kim Allah yolunda çıkar, ölür ya da öldürülürse, o şehiddir; ister atının veya devesinin üzerinden düşüp boynu kırılsın; isterse zehirli bir hayvan tarafından so-

kulsun veya da Allah'ın dilediği her hangi bir şekilde yatağında ölsün, o şehiddir. Muhakkak ki onun için cennet vardır.” (Ebu Davud)

Ukbe b. Amir (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Kim, Allah yolunda iken bineğinden düşer de ölürse, şehiddir.” (Taberi)

{ Y İ R M İ N C İ B Â B }

Şehidlerin Efendisi

Cabir (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Şehidlerin efendisi Hamza b. Abdulmuttalip ile, zalim bir yöneticinin önünde kalkıp, ona hayrı emreden ve şerden yasaklayan bir adamdır ki o zalim onu öldürür.” (*Hakim*)

{ Y İ R M İ B İ R İ N C İ B Â B }

Şehidin Öldürülürken Hissettiği Elem

Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Şehidin ölümün dokunuşundan hissettiği elem; ancak sizden birinin pirenin ısırmasından duyduğu elem gibidir.” (Tirmizi)

{ Y İ R M İ İ K İ N C İ B Â B }

Allah Yolunda Nöbet Tutmanın Fazileti

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “*Ey iman edenler; sabredin ve üstün gelmek için sabır yarışı yapın. Sınır boylarında cihad için nöbet tutun ve Allah’tan korkun ki, felâh bulasınız.*” (Al-i İmran/200)

Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*)’ın Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: “*Allah yolunda bir saat ribat tutmak; kadir gecesini Hacerü’l Esved’in yanında ihya etmekten daha hayırlıdır.*” (Beyhaki)²³

Süheyl b. Sad (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Allah yolunda bir gün nöbet tutmak, dünya ve üzerindikilerden daha hayırlıdır. Birinizin cennette bir*

23. En hayırlı zaman ve en hayırlı mekanda Allah’a ibadet etmekten bile daha üstün bir amel. (Çev.)

yay kadar yerinin olması, dünya ve üzerindikilerden daha hayırlıdır. Kulun sabah erkenden öğlene kadar veya öğlenden akşama kadar Allah yolunda yürümesi, dünya ve üzerindikilerden daha hayırlıdır.” (Muttefakun Aleyh)

Selman (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre, O Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i şöyle söylerken işitmiştir: *“Bir gündüz ve bir gece nöbet tutmak, bir ay oruç tutmaktan ve ibadet etmekten daha hayırlıdır. Eğer nöbette iken ölürse, yapıyor olduğu amelin ecri kıyamete kadar devam eder, şehid olarak cennete rızıklandırılmaya devam eder ve kabir fitnessinin sualinden emin olur.”* (Buhari)

Osman (*radıyallahu anh*)’ın Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: *“Allah yolunda sınır boylarında nöbet tutmak, başka yerlerde bin gün nöbet tutmaktan daha hayırlıdır.”* (Tirmizi)²⁴

24. Hadisin manası *“Allah yolunda bir gün nöbet tutmak, cihad dışında bin gün yapılan şeylerden daha hayırlıdır.”* şeklinde de anlaşılabilir. (Çev.)

{ Y İ R M İ Ü Ç Ü N C Ü B Â B }

Nöbetteyken Ölenin Durumu

Fudale b. Ubeyd (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Allah yolunda nöbet tutarken ölen kimse hariç bütün herkesin ameli kesilir. Onun ameli ise kıyamet gününe kadar kendisi için artırılır ve kabir fitnesinin sualinden emin olur.” (Ebu Davud)

{ Y İ R M İ D Ö R D Ü N C Ü B Â B }

Allah Yolunda Akşamlayanın ve Sabahlamanın Fazileti

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “*Medine halkına ve onların çevresinde bulunan bedevî Araplara Allah’ın Resulünden geri kalmaları ve onun canından önce kendi canlarını düşünmeleri yakışmaz. İşte onların Allah yolunda bir susuzluğa, bir yorgunluğa ve bir açlığa duçar olmaları, kâfirleri öfkelendirecek bir yere (ayak) basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları, ancak bunların karşılığında kendilerine salih bir amel yazılması içindir. Çünkü Allah iyilik yapanların mükâfatını zayi etmez.*” (Tevbe/120)

Ebu Eyyüb (radiyallahu anh)’dan Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “*Sabahın erken vaktinden öğlene kadar veya öğlenden akşama kadar Allah yolunda cihad için çıkmak, güneşin*

üzerine doğduğu veya battığı bütün her şeyden daha hayırlıdır.” (Buhari)²⁵

Enes (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Sabahın erken vaktinden öğlene kadar veya öğlenden akşama kadar Allah yolunda çıkmak, dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır.” (*Muttefakun Aleyh*)

25. (الغدوة) Sabahın erken vakti. Sabahın ilk vakitlerinde gün ortasına kadar çıkmaktır. (الروحة) Gün ortasından sonra güneş batınca-ya kadar çıkmaktır.

{ Y İ R M İ B E Ş İ N C İ B Â B }

Allah Yolundaki Tozun Fazileti

Abdurrahman b. Cebr (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Ayakları Allah’ın yolunda tozlanan hiç kimse yok ki, ona ateş dokunsun.” (Buhari)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Allah korkusundan dolayı ağlayan hiçbir kimse, sağılan süt memeye dönünceye kadar ateşe girmez. Allah yolundaki tozla cehennem dumanı, bir kimsede bir araya gelmez.” (Tirmizi)

{ Y İ R M İ A L T I N C I B Â B }

İyilikte Emire İtaat Etmenin Vacipliği

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “*Ey iman edenler! Allah’a itaat edin. Resulüne ve sizden olan idarecilere de itaat edin. Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz -Allah’a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız- onu Allah’a ve Resul’e götürün (onların talimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.*” (Al-i İmran/59)

Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir: “*Dinarın, dirhemın ve gösterişli elbisenin kulu he-lak olsun! Şayet kendisine verilirse razı olur; verilmez-se kızar. Böyleleri tepetaklak olup, yüzüstü sürünsün. Ayağına batırılan dikenı bile çıkaramayacak hale gelsin. Ne mutlu şu kula ki; Allah yolunda atının dizginlerini kavrar; ayakları toza bulanmış saçları darma-*

dağınktır; nöbet tutulacak olsa nöbet tutar; ordunun arkasında kalıp koruma olsa, onu da güzelce yapar;²⁶ izin istese ona izin verilmez, şefaata edip aracılık yaparsa kabul edilmez.” (Buhari)

İbni Ömer (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Sevdiği ve sevmediği bütün hususlarda dinleyip itaat etmek Müslüman bir kimseye vaciptir. Ancak bir masiyet emredildiği zaman ne dinlemek vardır, nede itaat etmek.” (Buhari)

-
26. Mücahidler arasında şöyle bir sözün yayıldığı söylenmektedir: “Şehidler mutfaktan çıkar.” Cihad sadece düşmanın karşısına çıkıp savaşmaktan ibaret değildir. Orası son noktadır. Öncesinde kardeşlere hizmet etmek ise, derecelerin yükselmesine vesiledir. Cihad toplumsal bir amel olması sebebiyle, mücahidler aslında bir organizasyonun parçasıdır. Organizasyonun başarıya ulaşması, bütün unsurların kendisine düşen görevi eksiksiz yerine getirmesi ile mümkündür. Kazanılan başarının eciri ortaktır ve herkes ihlasına göre Allah katında pay alır. İnsanların gözünün önünde değerli olmak veya önemli şeyler yapıyormuş gibi olmak ihlas olmadıktan sonra kişinin helak olmasıdır. Unutmayalım ilk hesaba çekilip cehenneme gidecek üç kişiden birisi Allah yolunda savaşan adamdır. Ecirleri ise, tanınmamak için yüzünü kapatıp gece tuvaletleri temizleyenler alır. Zaten böylelerinin çok uzun yaşamayıp hemen şehid olduğu tecrübe edilmiştir.

Enes (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “*Dinleyin ve itaat edin! Öyle ki, başımızdaki, kafası küçük, simsiyah Habeşli bir köle olsa bile.*” (*Buhari*)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir: “*Kim bana itaat ederse, Allah’a itaat etmiş olur; kim bana isyan ederse, Allah’a isyan etmiş olur. Kim emirine itaat ederse, bana itaat etmiş olur; kimde emirine isyan ederse, bana isyan etmiş olur.*” (*Muttefakun Aleyh*)

{ Y İ R M İ Y E D İ N C İ B Â B }

**Cihada Hazırlık Yapmanın
Fazileti**

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Onlara düşmanlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah’ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah’ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.” (Enfal/60)

Amr b. Anbese (radiyallahu anh)’ın Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: “Kim İslam için saçının bir telini ağartırsa, bu tel kıyamet günü onun için nur olur. Düşmana ulaşsın veya ulaşmasın kimde Allah yolunda bir ok atarsa, sanki bir köle azat etmiş gibi olur. Kim de mümin bir köle azat ederse, onun bütün uzuvları ateşe karşı kendi uzuvlarına fidye olur.” (Nesai)

Ukbe b. Amir (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i minberin üstünde şöyle söylerken işittim: “Onlara –düşmanlara- karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın...” *Dikkat edin kuvvet, atıcılıktır! Dikkat edin kuvvet, atıcılıktır! Dikkat edin kuvvet, atıcılıktır!*” (Buhari)

Ukbe b. Amir (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “*Kim atış yapmayı bilir sonra da terk ederse bizden değildir. –veya- isyan etmiştir.*” (Buhari)

{ Y İ R M İ S E K İ Z İ N C İ B Â B }

Cihad

Cennet Kapılarından Bir Kapıdır

Ubade b. Samir (*radıyallahu anh*)’dan bildirildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Allah yolunda cihad edin! Çünkü Allah yolunda cihad etmek cennet kapılarından bir kapıdır. Yüce Allah cihad ile gamı ve kederi giderir.” (Ahmed)

{ Y İ R M İ D O K U Z U N C U B Â B }

**Cihadda Sebat Etmek ve
Düşmandan Kaçmamak**

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “*Ey müminler! Toplu halde kâfirlerle karşılaştığımız zaman onlara arkanızı dönmeyin. (Korkup kaçmayın). Tekrar savaşmak için bir tarafa çekilme veya diğer bölüğe ulaşıp mevzi tutma durumu dışında, kim öyle bir günde onlara arka çevirirse muhakkak ki o, Allah’ın gazabını hak etmiş olarak döner. Onun yeri de cehennemdir. Orası, varılacak ne kötü yerdir!*” (Enfal/15-16)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Helak eden yedi şeyden kaçın!*” “*Ey Allah’ın Resülü! Onlar nedir?*” diye sordular.

Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Allah’a şirk koşturmak, sihir, herhangi bir hak sebep olmaksızın Allah’ın haram kıldığı kimseyi öldürmek, faiz yemek, yetim*

*malı yemek, iki ordu karşılaştığı gün sırt dönmek,
habersiz namuslu mümin kadınlara iftira atmak.”
(Buhari)*

{ O T U Z U N C U B Â B }

Savaş Anında Cesaret ve Dürüstlük

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Müminler içinde Allah’a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehidliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde sözlerini değiştirmemişlerdir.” (Ahzâb/23)

“Muhammed, Allah’ın Resulüdür. Onunla beraber olanlar, inkârculara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler...” (Fetih/29)

“Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. Bunlar Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar, aldırılmazlar.

Bu, Allah'ın, dilediğine verdiği lütfudur. Allah'ın lütfu ve ilmi genişdir.” (Maide/54)

Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Kuvvetli mümin zayıf müminden²⁷ hem daha hayırlı hem de Allah’a daha sevgilidir. Bütün hayır işlerinde, sana fayda verecek şeyler hususunda hırslı ol, Allah’tan yardım dile ve acziyet gösterme. Başına bir şey gelirse, “Şayet şöyle yapsaydım, böyle olurdu” deme. Fakat “Allah böyle takdir etti; Allah ne dilerse o olur!” de. Çünkü “Şayet şöyle yapsaydım” ile başlayan cümleler, şeytanın ameline kapı açar.” (Buhari)

Enes (*radiyallahu anh*) şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) insanların en güzeli, en cesaretlisi ve en cömerdiydi. Bir gün Medine ehli düşmanın aniden gelmesinden korkmuşlardı. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) kontrol etmek için herkes-ten önce bir ata bindi. Sahabe “O atı dörtnala gider gördük.” dedi. (Buhari)

27. Buradaki kuvvet, bedensel kuvvet değil, imanî kuvvettir. Bu kuvvet ise kulun kendi çaba ve gayreti ile artar veya azalır. Yoksa nice kuvvetli kimseler var ki kendilerinde hiç hayır yoktur. (Çev.)

İbni Ömer (*radıyallahu anh*)'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Mute savaşında Cafer b. Ebi Talib (*radıyallahu anh*)'ı aradık ve onu cesetlerin arasında bulduk. Cesedinin ön tarafında yetmiş küsur kılıç, ok ve mızrak darbesi vardı. Başka bir rivayette ise şöyle geçmektedir: “Elli tane kılıç ve mızrak yarası saydık ama sırtında bir şey yoktu.” (*Buhari*)

Ebubekir b. Ebu Musa el-Eşari (*radıyallahu anh*) şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Düşmanla karşı karşıya iken Babam Ebu Musa el-Eşari (*radıyallahu anh*) şöyle dedi: “*Ben Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)*’i: “*Cennetin kapıları kılıçların gölgesi altındadır*” derken işittim. Bunun üzerine üstü başı perişan bir adam kalktı ve “*Ey Ebu Musa! Sen Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)*’i *gerçekten böyle söylerken işittin mi?*” dedi. “Evet” demesi üzerine, arkadaşlarının yanına döndü, onlara selam verdi ve kılıcının kınını kırıp attı. Sonra kılıcı ile düşmanın üzerine yürüyüp öldürülünceye kadar savaştı.” (*Buhari*)

Enes (*radıyallahu anh*) şöyle demiştir: “Amcam Enes b. Nadr (*radıyallahu anh*) Bedir savaşında bulunamamıştı ve şöyle dedi: “*Ey Allah'ın Resulü! Müşriklerle savaş-*

tiğın ilk savaşta bulunamadım, eğer Allah beni müşriklerle yapılacak bir savaşa şahit tutarsa; muhakkak ki neler yapacağımı gösterecektir.” Uhut savaşı günü Müslümanlar hezimete uğradığında Enes b. Nadr şöyle dedi: “Ey Allah’ım! Müslümanların yaptıklarından dolayı özür diliyor; müşriklerin yaptıklarından da beri olduğumu sana bildiriyorum!” Sonra öne atıldı, Sad b. Muaz (radıyallahu anh) ile karşılaştı ve ona “Ey Sad! Cennet! Cennet! Nadr’ın Rabbine yemin olsun ki, onun kokusunu Uhud’un eteklerinden alıyorum!” dedi. Sad şöyle dedi: “Ey Allah’ın Resulü! Ben onun yaptığına güç yetiremedim”.

Enes: “Onu bulduğumuzda üzerinde seksen küsür kılıç, mızrak ve ok yarası vardı. Müşrikler onu öldürmüş ve müsle yapmışlardı. Onu kız kardeşinden başka hiç kimse tanıyamadı. O da parmak uçlarından tanımişti. Biz şu ayetin o ve onun gibiler hakkında indiğini biliyoruz: “Müminler içinde Allah’a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehidliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde sözlerini değiştirmemişlerdir.” (Ahzâb/23) (Buhari)

Enes (*radiyallahu anh*) şöyle dedi: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Uhud günü bir kılıç aldı ve “*Bunu benden kim alır*” dedi. Herkes “*Ben alırım!*” demeye başladı. “*Bunun hakkını vererek kim alır*” deyince herkes geri çekildi. Ebu Dücane “*Ben onu hakkıyla alırım*” dedi. Sonra onu aldı ve müşriklerin kellelerini onunla uçurdu. (*Buhari*)

Kays b. Ebi Hazim (*radiyallahu anh*) Halid b. Velid (*radiyallahu anh*)’ı şöyle derken işitmiştir: “Mute savaşında elimde dokuz kılıç parçalandı. Elimde sadece Yemen yapımı geniş bir kılıç kaldı.” (*Buhari*)

Halid b. Velid (*radiyallahu anh*) şöyle demiştir: “Muhacirlerden oluşan bir birlikle beraber, buz gibi bir gecede düşmanla sabahlamak bana, evimde kendisini sevdiğim bir kadınla, gerdeğe girip bir çocukla müjdelendiğim gecedен daha sevimlidir.”

{ O T U Z B İ R İ N C İ B Â B }

Korkaklık

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Verdikleri sözü bozan, Peygamber’i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız; yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer (gerçek) müminler iseniz, bilin ki, Allah, kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.” (Tevbe/13)

“İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.” (Al-i İmran/175)

Ebu Hureyre (radiyallahu anh)’ın Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: “Bir kimsede bulunan hasletlerin en kötüsü, vermeyi engelleyecek kadar endişe veren cimrilik ve kalbi yerinden çıkararak korkaklıktır.” (Ebu Davud)²⁸

28. (خالع) Korkunun kişinin kalbini yerinden sökecek kadar kişide yer etmesi ve onu çatışmaya girmekten engellemesidir.

{ O T U Z İ K İ N C İ B Â B }

Korkaklık ve Cimrilikten Allah'a Sığınma

Enes b. Malik (*radiyallahu anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) devamlı şöyle dua ederdi: “Ey Allah'ım! Endişeden, üzüntüden, acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, dinin üzerime ağır gelmesinden, basit ve rezillerin galip gelmesinden sana sığınırım!” (*Muttefakun Aleyh*)²⁹

29. (غلبة الرجال) Rezil ve aşalık ahlaka sahip insanların şiddetle tasallut olup galip gelmeleri ve mazlum duruma düşmek. (Fethu'l Bari) (Çev.)

{ O T U Z Ü Ç Ü N C Ü B Â B }

Mücahidi Teçhiz Etmek, Mücahid ve Şehidin Ailesine Bakmak

Enes (*radiyallahu anh*) şöyle demiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) eşlerinin evine girdiği sıklıkla, Ümmü Süleym hariç hiçbir eve girmezdi. Bu ona sorulduğunda “*Ben ona karşı şefkat duyuyorum çünkü kardeşi benimle beraberken öldürüldü.*” (*Muttefakun Aleyh*)

Zeyd b. Halid (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurdu: “*Kim Allah yolundaki bir mücahidi teçhiz ederse (donatırsa,) O’nun yolunda cihad etmiştir. Kim bir mücahidin ailesinin bakımını iyilikle üstlenirse cihad etmiştir.*” (*Muttefakun Aleyh*)

Enes (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Eslem kabilesinden bir genç “*Ey Allah’ın Resulü! Cihada çıkmak istiyorum ama savaş için lazım olan malzeme-*

lerim yok!” dedi. Bunun üzerine Rasulullah “Falan kimseye git, o lazım olan şeyleri kendisi için hazırlamıştı ama hastalandı.” dedi. Ona gitti ve “Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in selamı var; kendin için hazırladığın teçhizatı bana ver.” dedi. O adam yanındaki birisine “Ey Falan! Kendim için hazırladığım bütün her şeyi ona ver ve hiçbir şey alıkoyma. Allaha yemin olsun ki! Eğer bir şey alıkoysan, Allah onda senin için bereket kılmasın!” dedi. (Buhari)

Ebu Umame (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Kim cihada çıkmaz veya bir mücahidi teçhiz etmez veya da arkasından ailesinin bakımını güzellikle üstlenmezse, Allah ona kıyamet gününden önce bir musibet verir.” (*Ebu Davud*)

{ O T U Z D Ö R D Ü N C Ü B Â B }

Mücahid Eşlerinin Değerini Yüceltmek

Büreyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Mücahidlerin eşlerinin saygınlığı ve değeri, cihadta çıkmayanların yanında onların anneleri gibidir. Cihadta çıkmayıp oturanlardan, bir mücahidin ailesinin geçimini üstlenip sonrada ona ihanet eden hiçbir kimse yok ki; kıyamet günü şehidin önünde durdurulur ve o da onun amelinden dilediği kadar alır. Geriye bir şey bırakacağını mı zannediyorsunuz?” (Buhari)

Ne zannediyordunuz? Yani Onun amelinden bir şey bırakacağını mı düşünüyorsunuz?

{ O T U Z B E Ő İ N C İ B Â B }

Safta Savaşmanın Üstünlüğü

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaşanları sever.” (Mümtehine/4)

İmran b. Husayn (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Allah’ın indinde, onun yolunda cihadda safta duranın makamı, altmış sene ibadet eden adamdan daha üstündür.” (Hakim)

Muaz (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir: “Allah yolunda iki süt sağımı arasındaki süre³⁰ kadar savaşan hiçbir Müslüman yok ki cennet ona vacip olmasın. Her kim de Allah yolunda bir yara alır veya başına bir fela-

30. (فواق ناقة) iki süt sağımı arasında geçen süre. Bazıları süt sağımında hayvanın memesini sıkıp bırakmak için geçen sürede demişlerdir. (Tuhfetü’l Ahfezi)(Çev.)

ket gelip yaralanırsa,³¹ kıyamet gününde ilk yaralandığı gündən daha fazla kanla gelir. Rengi zâferan rengi, kokusu misk kokusudur.” (Ebu Davud)

Ebu Hureyre (radiyallahu anh) şöyle söylemiştir: “Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabından birisi küçük ve tatlı bir su pınarının olduğu vadiden geçer. Orası çok hoşuna gider ve kendi kendine: “İnsanlardan uzaklaşsam ve bu vadiye yaşasam” der. Sonrada: “Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’den izin almadan böyle bir şey yapmayacağım” der ve gelip bunu O’na anlatır. Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle der: “Bunu yapma! Çünkü, sizden birisinin Allah yolundaki durumu, kendi evinde yetmiş yıl namaz kılmasından daha üstündür. Yoksa Allah’ın sizi bağışlayıp cennetine koymasını istemiyor musunuz? Allah yolunda cihad edin! Kim Allah yolunda iki süt sağımı arasında geçen süre kadar savaşırsa, cennete girmesi vacip olur.” (Tirmizi)

31. (نكبة) Allah yolunda düşmanın darbesi dışında, bir şekilde alınan yaradır.

{ O T U Z A L T I N C I B Â B }

Allah Yolunda Nöbet Tutmanın Fazileti

İbni Abbas (*radiyallahu anh*) Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'i şöyle söylerken işittiğini söylemiştir: “İki göz var ki bunlara ateş dokunmaz; Allah korkusundan ağlayan göz ve Allah yolunda nöbet tutarak geceleyen göz.” (Tirmizi)

Sehl b. Hanzaliye (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ile birlikte ashap Huneyn’e doğru ara vermeden hızlıca yürüyorlardı. Nihayet akşam oldu ve namaz vakti geldi. Sonra atlı bir adam geldi ve: “Ey Allah’ın Resulü! Sizin önünüzde ilerledim öyle ki şu dağları aştım, birde baktım ki Hevazin kabilesi kadınıyla çocuğuyla, koyunuyla devesiyle toplanıp hep birlikte Huneyn’e gelmişler.” dedi. Bunun üzerine Allah’ın Resulü tebessüm etti ve: “Allah’ın izniyle, bunlar yarın Müslümanların ganimeti olacak.” dedi. Sonra “Kim bizim için nöbet

tutacak?” diye sordu. Enes b. Ebi Mersed el-Ganevî “Ben tutarım ey Allah’ın Rasulü!” dedi. “Öyleyse atına bin!” dedi. Kendi atına bindi ve Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in yanına geldi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ona “Şu vadiye doğru yönel en tepesine çık! Sakın bir gaflete düşüp de düşmanın gece senin tarafından gelmesiyle aldanmayalım.” dedi. Sabahladığımızda Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) namazgâha gelip iki rekat namaz kıldı, sonrada “Nöbetçinizi gördünüz mü?” dedi. Onlar “Görmedik, ey Allah’ın Resulü!” dediler.

Sabah namazı için kamet getirildi ve Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kıldırıma başladı. Namazını bitirip selam verinceye kadar, vadiye doğru –başını- çevirerek bakıyordu. Selam verdiği zaman “Sevinin! Atlınız geliyor.” dedi. Vadi tarafındaki ağaçlar arasındaki boşluğu gözetlemeye başladık, bir de baktık ki atlı geliyor! Nihayet geldi ve Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in önünde durdu ve: “Ben sizin emrettiğiniz gibi bu vadinin tepesinde geceledim. Sabah olduğunda vadinin iki tarafına da gittim, baktım ve hiç kimseyi görmedim.” dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi

ve sellem) “Gece hiç atından indin mi?” diye sordu. “Sadece namaz kılmak ve ihtiyacımı gidermek için indim.” dedi.

Bunun üzerine Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* “Cenneti hak ettin. Bundan sonra herhangi bir şey – nafile olan bir amel- yapmamanda sana bir sıkıntı yoktur.” buyurdu. *(Ebu Davud)*

{ O T U Z Y E D İ N C İ B Â B }

Cihadda Paylaşmak ve Kardeşini Kendine Tercih Etmek

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “*Daha önceden Medine’yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.*” (Haşr/9)

Ebu Said el-Hudri (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Kimin yanında kendi bineğinden fazlası varsa, onu hiç bineği olmayan kimseye versin; kimin yanında kendi yiyeceğinden fazlası varsa, onu hiç yiyeceği olmayan kimseye versin.*” Ebu Said “*Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) çeşitli mallardan öyle şeyler zikretti ki biz yanımızda fazladan bulunan malların hiç-*

birinde hak sahibi olmadığımızı düşünmeye başladık.”
(Buhari)

Ebu Musa el-Eşarî (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle dedi: “Eşarî Kabilesinden olanlar savaşta yiyecekleri bittiğinde veya şehirdeyken ailelerinin yiyecekleri azaldığında, yanlarında bulunan yiyecekleri tek bir elbisede toplarlar ve onu tek bir kaptan eşit şekilde bölüşürler. Onlar bendendir, bende onlardırım.” (Muttefakun Aleyh)

{ O T U Z S E K İ Z İ N C İ B Â B }

Yüce Allah'ın Mücahidlere Yardımı

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur: “...Nice az sayıda bir birlik Allah'ın izniyle çok sayıdaki birliği yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir.” (Bakara/249)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “Üç kimse var ki Allah onlara yardım etmeyi üzerine almıştır; Allah yolunda cihad eden mücahid, borcunu ödemek isteyen anlaşmalı köle, iffetli kalmayı isteyerek evlenen kimse.” (Tirmizi)

{ O T U Z D O K U Z U N C U B Â B }

Muharip Olan Bir Kâfiri Öldürmenin Fazileti

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “Kâfir ve onu öldüren Müslüman ebediyen ateşte bir araya gelmezler.” (Buhari)

{ K I R K İ N C İ B Â B }

Ganimete İhanet Etmekten Kaçınma

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Bir peygamber için emanete (ganimet malına) hıyanet etmek olur şey değildir. Kim böyle hainlik ederse, kıyamet günü, aşırıldığı malı, boynunda taşıyarak getirir. Sonra da herkese kazandığının karşılığı ödenir ve hiç birine zulmedilmez” (Al-i İmran/161)

Abdullah b. Amr b. el-As (*radıyallahu anhı*)’dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in bir savaşta ganimetleri için görevlendirdiği Kerkira denilen bir kölesi vardı. Bu adam öldü ve Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “O ateştedir.” dedi. Ona bakmaya gittiler ve ganimet mallarından çaldığı bir abayı -elbiseyi- buldular.” (Buhari)³²

32. (الثقل) Ganimet manasındadır.

İbni Abbas (*radıyallahu anh*), Ömer (*radıyallahu anh*)'ın şöyle dediğini rivayet etmiştir: “Hayber günü Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in ashabından bir grup öne çıktılar ve “*Falan şehid oldu, falan şehid oldu,*” diye saymaya başladılar. Nihayet “*Falan kimse şehid oldu*” dediklerinde, Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*): “*Hayır, ganimetten çaldığı bir aba sebebiyle onu ateşte gördüm.*” dedi. Sonra “*Ey Ömer! Git ve insanların içinde “Cennete ancak müminlerin gireceğini” nida et.*” dedi. (Buhari)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)'dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir gün bizim aramızdayken kalktı ve ganimet malını çalmaktan bahsetti. Onun vebalini o kadar büyüttü ki şöyle dedi: “*Sakın sizden birini kıyamet gününde boynunda böğüren bir deve olduğu halde gelirken görmeyeyim. Sonra “Ey Allah'ın Resülü! Bana yardım et!” der de ben ona “Senin için yapabilecek hiçbir şeyim yok, ben sana böyle olacağını bildirmiştim” derim. Sakın sizden birini kıyamet gününde boynunda kişneyen bir at olduğu halde gelirken görmeyeyim. Sonra “Ey Allah'ın Resülü! Bana yardım et!” der de ben ona “Senin için yapabilecek hiç-*

bir şeyim yok, ben sana böyle olacağını bildirmiştim” derim. Sakın sizden birini kıyamet gününde boynunda meleyen bir koyun olduğu halde gelirken görmeyeyim. Sonra “Ey Allah’ın Resulü! Bana yardım et!” der de ben ona “Senin için yapabilecek hiçbir şeyim yok, ben sana böyle olacağını bildirmiştim” derim. Sakın sizden birini kıyamet gününde boynunda bağırان bir köle olduğu halde gelirken görmeyeyim. Sonra “Ey Allah’ın Resulü! Bana yardım et!” der de ben ona “Senin için yapabilecek hiçbir şeyim yok, ben sana böyle olacağını bildirmiştim” derim. Sakın sizden birini kıyamet gününde boynunda sallanan bir bez parçası³³ olduğu halde gelirken görmeyeyim. Sonra “Ey Allah’ın Resulü! Bana yardım et!” der de ben ona “Senin için yapabilecek hiçbir şeyim yok, ben sana böyle olacağını bildirmiştim” derim. Sakın sizden birini kıyamet gününde boynunda altın ve gümüş olduğu halde gelirken görmeyeyim. Sonra “Ey Allah’ın Resulü! Bana yardım et!” der de ben ona “Senin için yapabilecek hiçbir şeyim yok, ben sana böyle olacağını bildirmiştim” derim.” (Buhari)

33. (الرقاع) bu kelime, hakların ve yerine getirilmemiş sözlerin yazıldığı bir kağıt parçası manasında da tefsir edilmiştir. Hadis ganimet mallarını çalmakla alakalı olduğu için bez parçası manası tercih edilmiştir. (Çev.)

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Hayber’den geri dönerken Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in kölesi kalktı ve devesinin semerini çözdü. Bir ok atıldı ve bundan dolayı öldü. Sahabeler: “*Ey Allah’ın Resulü! Ne mutlu ona, şehid oldu.*” dediler. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Kesinlikle hayır! Muhammedin nefsinin elinde tutana yemin olsun ki, paylaştırılmadan önce aldığı bir elbise onun üzerine ateş olarak tutuşturuldu.*” İnsanlar çok korktular ve bir kimse aldığı bir veya iki ayakkabı bağcığını getirdi: “*Hayber günü almıştım.*” dedi. Bunun üzerine Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Ateşten bir bağcık!*” “*-veya iki bağcık-*” dedi. (*Muttefakun Aleyh*)

{ K I R K B İ R İ N C İ B Â B }

Emanetleri Ehline Verme ve Emanete Sahip Çıkma

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: *“Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder...”* (Nisa/58)

“Ey iman edenler, Allah’a ve Resul’üne ihanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin.” (Enfal/27)

Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: *“Münafıklığın alameti üçtür. Konuştuğu zaman yalan söyler; söz verdiği bozar; güvenilip emanet verildiğinde ihanet eder.”* (Muttefakun Aleyh)

Havle el-Ensariyye (*radiyallahu anh*)’ın, Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: *“Birçokları Allah’ın malları hususunda hakkı*

olmadığı halde tasarruf etmektedir ki, kıyamet gününde onlar için ateş vardır.” (Buhari)

Ebu Hamid es-Sa’idî (*radıyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Ezd Kabilesinden İbni Lütbiyye diye çağrılan bir kimseyi Beni Süleym Kabilesinin zekatlarını toplamak için görevlendirdi. Geri geldiğinde, ondan topladıklarının hesabını aldı. O: “*Şu sizin zekat mallarınız, bunlar ise bana hediye edildi.*” dedi. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*): “*Eğer sıdk ehliysen, söyle bakalım! Babanın ve annenin evinde otursaydın bu hediyeler sana gelir miydi?*”

Sonra bir hutbe verdi. Allah’a hamd ve senada bulunarak şöyle dedi: “*Sizden bir kimseyi Allah’ın bana yüklediği işlerden biri ile görevlendirdim. Geldi ve şöyle dedi: “Bu sizin malımızdır, buda bana hediye edilenlerdir.” Eğer sıdk ehliyse, annesinin ve Babasının evinde otursaydı da bu hediyeler ona gelseydi olmaz mıydı? Allah yemin olsun ki, sizden birisi Allah’ın malından hakkı olmadan bir şey alırsa, kesinlikle kıyamet günü onu taşıyarak Allah’ın huzuruna gelir. Sakın sizden birini kıyamet gününde boynunda böğüren bir deve,*

inek veya meleyen bir koyun olduğu halde Allah'ın huzuruna gelirken görmeyeyim.” dedi ve koltuk altlarının beyazı görününceye kadar ellerini kaldırdı. Sonra şöyle dedi: “Gözüm görüyor ve kulağım duyuyor olduğu halde, tebliğ ettim mi?” (Buhari)

{ K I R K İ K İ N C İ B Â B }

Allah Yolunda Cihad Etmesi İçin Çocuk Sahibi Olmayı İstemek

Ebu Hureyre (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Süleyman b. Davud (*aleyhisselam*) “Bu gece yüz –veya doksan dokuz- eşimi dolaşacağım ve hepsi, Allah yolunda cihad edecek bir süvari doğuracak” dedi. Arkadaşı ona: “Allah dilerse! -İnşallah- de!” dedi. Ama o “İnşallah” demedi. Eşlerinden sadece bir tanesi hamile kaldı ve oda yarım bir çocuk doğurdu. Muhammed’in nefsinin elinde tutana yemin olsun ki; İnşallah deseydi, hepsi de Allah yolunda cihad eden atlı süvariler olurdu.” (Buhari)

{ K I R K Ü Ç Ü N C Ü B Â B }

Düşmanı Gözetlemenin Fazileti

Cabir (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*): “*Ahzap günü (Hendek savaşı) Düşmandan kim haber getirir?*” diye sordu. Zübeyir (*radiyallahu anh*): “*Ben getiririm*” dedi. Sonra tekrar “*Kim bana düşmandan haber getirir*” dedi. Zübeyir (*radiyallahu anh*) yine: “*Ben getiririm*” dedi. Bunun üzerine Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurdu: “*Her nebinin bir havarisi³⁴ vardır. Benim havarim Zübeyir’dir.*” (*Buhari*)

34. Havari, sadık yardımcı manasındadır.

{ K I R K D Ö R D Ü N C Ü B Â B }

Savaş Hiledir

Kab b. Malik (*radıyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir yere savaşa çıkacağı her seferinde, başka bir yere gidecekmiş gibi davranırdı.” (*Muttefakun Aleyh*)

Cabir (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Savaş hiledir.*” (*Muttefakun Aleyh*)³⁵

35. Yapılan ahitlere ve sözleşmelere zarar vermemek kaydıyla savaşta yalan söylemek, aldatmak, olduğundan farklı gözükmek caizdir.

{ K I R K B E Ş İ N C İ B Â B }

Cihadda Hizmet Etmenin Fazileti

Enes (*radıyallahu anh*)’dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ile beraber seferdeydik. Bizim gölgesi en çok olanımız, elbiseleri ile gölgelenenlerdi. İçimizden oruç tutanlara gelince onlar hiçbir şey yapmadılar. Oruç tutmayanlar ise hemen işlere girişip, hayvanları suladılar yemlediler, mücahidlere hizmet edip ihtiyaçlarını giderdiler. Bunun üzerine Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Bugün oruç tutmayanlar ecirleri götürdüler.*” dedi. (*Buhari*)

Cabir (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) –seferde- yürürken arkada kalıp binekli zayıfların arkadaşlarına katılmaları için bineklerini sürüp yönlendirir ve yürüyen zayıfları bineklerin arkasına bindirip onlara dua ederdi. (*Ebu Davud*)

{ K I R K A L T I N C I B Â B }

İsabet Alınan Seferin Ecri

Abdullah b. Ömer (*radıyallahu anı*)’dan Rasulullah (*sal-lallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Kendisinde ganimet elde edilip, salim bir şekilde dönülen hiçbir sefer yoktur ki, onlar ecirlerinin üçte ikisini acil olarak bu dünyada almasınlar. Kendisinde ganimet elde edilmemiş ve isabet alınmış hiçbir sefer yoktur ki, onlar ecirleri tam olarak verilmesin.” (Buhari)

{ K I R K Y E D İ N C İ B Â B }

Allah Yolunda Çıkılan Seferden Sonra Dönüşün Ecri

Abdullah b. Amr (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Allah yolunda çıkılan seferden sonra dönüşün ecri, seferin ecri gibidir.”

{ K I R K S E K İ Z İ N C İ B Â B }

Cihadda Oruç Tutmanın Fazileti

Ebu Said el-Hudri (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Allah yolunda iken bir gün oruç tutan hiçbir kul yoktur ki, Allah bu oruçlu olunan gün sebebiyle onun yüzünü ateşten yetmiş yıl uzaklaştırmasın.” (*Muttefakun Aleyh*)

Ebu Umame (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Kim Allah yolunda iken bir gün oruç tutarsa, Allah onunla ateş arasına genişliği gök ve yer kadar olan bir hendek koyar.” (*Tirmizi*)

{ K I R K D O K U Z U N C U B Â B }

Birliklerin ve Orduların İdeal Sayıları

İbni Abbas (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “*En hayırlı yolculuk arkadaşlığı dört kişidir. En hayırlı birlik -müfreze- dört yüz kişidir. En hayırlı ordu dört bin kişidir. On iki bin kişilik bir ordu azlık sebebiyle yenilmez.*” (Ahmed)

{ E L L İ N C İ B Â B }

Allah Yolunda Hicret Etmenin Fazileti

Abdullah b. Sadi (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiği-ne göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurdu: “*Düşmanla savaşıldığı sürece, hicret kesilmez.*” (*Ahmed*)³⁶

Sebra b. Ebi Fakih (*radıyallahu anh*)’ın Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: “*Şeytan insanın -hayır- yollarına oturur. Onun İslam’ına -giden- yola oturur ve: “Müslüman olacaksın da Babanın atanın dinini mi terk edeceksin?” diye -fı-sıldar-. Ona isyan eder ve Müslüman olur. Sonra onun hicret yoluna oturur ve: “Hicret edip te toprağını ve göğünü mü terk edeceksin? Muhacirin durumu yabancı topraklarda, yere çakılı kazığa bağlanmış, etrafında dolaşıp hiçbir yere gidemeyen ata benzer.” der. Ona isyan eder ve hicret eder. Sonra onun cihad yoluna otu-*

36. Yeryüzünde Daru’l Küfür bulunduğu sürece hicret bitmez. (Çev.)

rur ve: “Malınla ve canınla çabalayıp, cihad edeceksin de savaşıp öldürülecek misin? Karın başkası ile nikâhlanacak, malın da paylaşılacak.” der. Ona isyan eder ve cihad eder. Kim böyle yaparsa, onu cennete koymak Allah’ın üzerine hak olur. Kim öldürülürse, onu cennete sokmak Allah’ın üzerine hak olur. Eğer boğulursa, onu cennete sokmak Allah’ın üzerine hak olur. Bineğinin üzerinden düşüp ölürse, onu cennete sokmak Allah’ın üzerine hak olur.” (Nesai)

{ E L L İ B İ R İ N C İ B Â B }

Cihada Çıkmayı Arzulayan Özür Sahipleri

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “*Allah’a ve Resulüne karşı içten bağlı kalıp hayra çağırانlar oldukları sürece, güçsüz zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.*” (Tevbe/91)

Cabir (*radiyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Bir seferde Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ile beraberdik ve şöyle dedi: “*Medine’de kalan öyle kimseler var ki; yürüdüğünüz her yerde ve geçtiğiniz her vadi-de sizinle beraberlerdir. Onları hastalık alıkoymuştur.*” Başka bir rivayette: “*Onları özürleri alıkoymuştur.*” Diğer bir rivayette ise: “*Onlar hayırda size ortaktırlar.*” buyurmaktadır. (*Buhari*)

{ E L L İ K İ N C İ B Â B }

Allah Yolunda Cihad Kıyamete Kadar Sürecektir

Cabir b. Abdullah (*radıyallahu anh*)'ın Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: “*Ümmetimden bir taife, kıyamete kadar savaşır hak üzere galip gelmeye devam edecektir.*” (Buhari)

Cabir b. Semure (*radıyallahu anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylemiştir: “*Bu din, Müslümanlardan bir grup onun için savaşır olduğu halde, kıyamete kadar dimdik durmaya devam edecektir.*” (Buhari)

Ukbe b. Amir (*radıyallahu anh*)'dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'i şöyle söylerken işittiği rivayet edilmiştir: “*Ümmetimden bir grup Allah'ın emri üzere savaşır düşmanlarına galip gelmeye devam edecektir. Onları terk edenler onlara zarar veremezler. Ta ki kıyamet kopuncaya kadar onlar bu hal üzere kalırlar.*” (Buhari)

{ E L L İ Ü Ç Ü N C Ü B Â B }

Cihad Ümmetin Seyahatidir

Ebu Usame (*radiyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Bir kimse: “*Ey Allah’ın Resulü! İzin verirseniz seyahate çıkmak istiyorum.*” dedi. Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) “*Ümmetimin seyahati Yüce Allah’ın yolunda cihad etmektir.*” buyurdu.” (*Ebu Davud*)

{ E L L İ D Ö R D Ü N C Ü B Â B }

Cihad Esnasında Dua etmek

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “*Hani Rabbinizden yardım istiyor, yalvarıyordunuz. O da, “Ben size ard arda bin melekle yardım ediyorum” diye cevap vermişti.*” (Enfal/9)

“*Calût ve onun askerlerine karşı çarpışmak üzere çıktıkları zaman şöyle dua ettiler: “Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.”* (Bakara/250)

“*Nice nebiler vardı ki, beraberinde birçok Allah erleri bulunduğu halde savaştılar da, bunlar, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever. Onların sözleri, sadece şöyle demekten ibaretti: Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı*

bağışla; ayaklarımızı (yolunda) sabit kıl; kâfirler topluluğuna karşı bizi muzaffer kıl.” (Al-i İmran/146-147)

Ebu Evfa (*radıyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) düşmanla karşılaştığı günlerden birinde, güneş batıya meyledinceye kadar bekledi. Sonra ashabın arasında ayağa kalktı ve: “*Ey İnsanlar! Düşmanla karşılaşmayı arzulamayınız; Allah’tan afiyet dileyiniz. Fakat düşmanla karşılaşınca da sabrediniz. Biliniz ki cennet kılıçların gölgesi altındadır*” buyurdu. Sonra şöyle dua etti: “*Ey Kur’anı indiren, bulutları gökyüzünde gezdiren ve düşman topluluklarını hezimete uğratan Allah’ım! Onları darmadağın et ve onlara karşı bize yardım et!*” (*Muttefakun Aleyh*)

Sehl b. Sa’d (*radıyallahu anh*)’dan Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: “*Şu iki dua geri çevrilmez –veya geri çevrildiği nadirdir-; Ezan okunurken yapılan dua, karşılıklı saf tutulup bir birleri ile savaşa giriştiklerinde yapılan dua.*” (*Ebu Davud*)

Enes (*radıyallahu anh*)’dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) sefere çıktığı

zaman şöyle derdi: “Ey Allah’ım! Sensin, benim destekçim ve yardımcım. Yalnız seninle savaşıyor, seninle düşmana saldırır ve def ederim!” (Ebu Davud)

Ebu Musa (radıyallahu anh)‘dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bir kavmin şerrinden korktuğu zaman şöyle dua ederdi: “Ey Allah’ım! Bizimle onların arasına girip onların şerlerini def etmeni ister³⁷ ve onların şerlerinden sana sığınırım.” (Ebu Davud)

37. (إنا نجعلك في نحورهم) cümlesi bir deyimdir. “Falanı düşmanın sadrında kıldım” diye kelime olarak tercüme yapılır. Bundan kasıt ise, bir kimseyi düşmanla kendi arasına koyup onunla düşmanın şerrini def etmektir.(Çev.)

{ E L L İ B E Ş İ N C İ B Â B }

Muharip Düşmanlara Suikast Yapmak

Abdullah b Enes (*radıyallahu anh*)’dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) beni, Halit b. Süfyan el-Hüzelî’ye gönderdi. O Arafat taraflarında Urne vadisinde idi. Rasulullah bana “*Git ve onu öldür dedi.*” dedi. Onu gördüğümde ikinci namazının vakti gelmişti. Eğer namazı ertelersem, onu kılmamı engelleyecek bir şey çıkarda, namazı kaçırırım diye korktum. Namazı ima ile kılarak yürüyüp, ona doğru gittim. Nihayet ona yaklaştığımda bana: “*Sen kimsin?*” dedi. Ben de: “*Araplardan bir kimseyim. Bana ulaştığına göre şu adamla –Rasulullah ile savaşmak için adam topluyormuşsun, işte bunun için sana geldim.*” dedim. O da: “*Evet ben, onun için adam topluyorum.*” dedi. Bir müddet beraber yürüdük. Nihayet fırsatını buldum ve kılıcımınla ölünceye kadar ona vurdum.” (*Ebu Davud*)

Bera b. Âzib (*radıyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Ensar’dan bir grubu, Yahudi Ebu Rafi’yi öldürmeye gönderdi ve Abdullah b. Atik (*radıyallahu anh*)’ı emir olarak tayin etti. Ebu Rafi, Yahudilerin ileri gelenlerinden ve zenginlerinden olup Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e karşı İslâm düşmanlarına yardım eder, her zaman ve her fırsatta fesat çıkararak Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e eziyette bulunurdu. Ebu Rafi, kendisine özel olarak yaptırmış olduğu bir kalede otururdu. Onu öldürmek görevini üzerine alan Abdullah bin Atik, güneş battıktan ve herkes sürüleriyle birlikte evlerine döndükten sonra, arkadaşları ile Ebu Rafi’in kalesine yaklaştı.

Abdullah arkadaşlarına: “*Siz burada bekleyin. Ben kale kapısına gideyim. Belki bekçiyi kandırarak içeri girme fırsatını bulurum.*” dedi. Böylece arkadaşlarından ayrıldı ve kale kapısına kadar yaklaştı. Sonra defî hacet yapıyormuş gibi elbisesine büründü. Kale halkı içeri girmiş bulunuyordu. Kapıcı da kapıyı kapamak üzereydi. Abdullah’ın karartısını fark edince, ona seslendi: “*Ey Allah’ın kulu! Kapıyı kapayacağım;*

girmek istiyorsan gir” dedi. Abdullah b. Atik şöyle devam etti:

“Ben bu çağrıyla büyük bir fırsat bilerek hemen içeriye girdim. Kapının iç tarafında تنها bir yerde gizlendim. Çevrede hiç kimse kalmadığından kapıcı kapıyı kapayıp kilitledi. Kapının anahtarlarını kapının çivisine astı. Ben önce kapıyı o anahtarlarla açtım ve açık bıraktım. Sonra yine saklandım. Ebu Rafi sarayının en üst katında dost ve yakınları ile sohbet eder ve eğlenirdi. Daha sonra arkadaşlarının hepsi kendi yerlerine çekilirlerdi. Ebu Rafi ise, haremlikte çoluk-çocuğu ile kalırdı.

Ben yavaş yavaş yukarıya çıktım. Her kapıdan içeri girdikçe o kapıyı içerden kapatırdım ki, Ebu Rafi'nin adamları beni duyarlarsa yetişip Ebu Rafi'yi kurtaramasınlar. Sonunda Ebu Rafi'nin yatmakta olduğu odaya girdim. Fakat aileleriyle yatmakta olan Ebu Rafi'nin kim olduğunu ve odanın hangi köşesinde bulunduğunu karanlıktan kestiremiyordum.

Yerini belirlemek için: Ey Ebu Rafi!.. diye seslendim. Adam uykudan uyanarak : *“Kim o?”* dedi. Ben

sesin geldiği yere koşup kılıç darbelerimi indirmeye başladım. Fakat telaşlı olduğumdan bir netice alamadım. Ebu Rafi, çığlık kopardı. Ben de odadan çıkarak uzak olmayan bir yerde biraz bekledim. Tekrar içeriye girdim ve: “Ebu Rafi, bu çığlık nedir?” dedim. Ebû Rafi: “Vay anasını kaybedesi! Az önce odada bulunan biri kılıçla bana vurdu.” dedi, Hemen ona bir darbe indirerek ağır şekilde yaraladım ama öldüremedim. Sonra kılıcımın sivri ucunu karnına sapladım ve sırtından çıktı. Bu defa kesin olarak onu öldürdüğümü anladım. Hemen geri dönerek sürgülü kapıları açmak suretiyle dışarıya çıktım. Kalenin merdivenlerinden aşağıya inerken son basamağa vardığımda merdiveni bitmiş sanarak ayağımı yere attım ve mehtaplı gecede düştüm. Bacağım kırıldı. Başımdaki sarıkla ayağımı bağlayarak yürüdüm ve kale kapısında oturdum.

Kendi kendime dedim ki, Ebu Rafi'nin ölümü meydana çıkmadıkça ben buradan ayrılmayacağım. Böylece bekledim.

Nihayet horozların öttüğü seher vaktinde, bir ölüm habercisi kalenin yüksek bir yerine çıkarak:

“Hicaz tüccarı Ebu Rafi öldürüldü” diye ilân etti.

Ben hemen arkadaşlarımın yanına gittim ve onlara: “Şimdi acele edelim. Allah Ebu Rafi’yi öldürdü.” dedim. Sonra Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in yanına vardım ve olayı anlattım. O bacağımanın kırıldığını öğrenince bana: “Ayağımı uzat.” dedi. Ben de uzattım. Bacağımanı sıvazladı. Sanki o bacak hiç kırılmamış gibi oluverdi.” (Buhari)

{ E L L İ A L T I N C I B Â B }

Allah Yolunda İnfak Etmenin Fazileti

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Mallarımı Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren ve her başakta yüz tane bulunan bir tohum gibidir. Allah, dilediğine kat kat verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.” (Bakara/261)

Ebu Umame (radıyallahu anh)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Sadakaların en hayırlısı, Allah yolunda cihad eden bir mücahidi gölgelendiren çadırıdır veya Allah yolunda hizmet edecek bir hizmetçidir veya da Allah yolunda binilecek güçlü bir binektir.” (Tirmizi)

İbni Mesud (radıyallahu anh)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Bir adam Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’e yularlanmış bir deve getirdi ve: “Bu Allah’ın yolu içindir!” dedi. Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)

“Bunun karşılığında sana, kıyamet gününde hepsi de yularlanmış yedi yüz deve vardır.” buyurdu.” (Buhari)

Hazim b. Fatik (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: *“Kim Allah yolunda bir şey infak ederse, Allah ona o şeyin yedi yüz katını yazar.” (Tirmizi)*

{ E L L İ Y E D İ N C İ B Â B }

**Cihadta Teşvik Etmenin
Fazileti**

Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası sebebiyle sorumlu tutulmazsın. Müminleri de teşvik et. Umulur ki Allah kâfirlerin gücünü kırar. Allah’ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir.” (Nisa/84)

“Ey Nebi! Müminleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüz kâfire galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kâfir olanlardan bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.” (Enfal/65)

Ukbe b. Amr (radiyallahu anh)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle söylemiştir: “Kim bir hayrı gösterirse, onun için o hayırla amel edenin ecri vardır.” (Buhari)

Enes (*radıyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “*Canlarınızla, mallarınızla ve dillerinizle, müşriklerle cihad ediniz.*” (*Ebu Davud*)

{ E L L İ S E K İ Z İ N C İ B Â B }

Emirin Takvalı Olmayı Nasihat Etmesi

Büreyde (*radıyallahu anh*)’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir ordunun veya birliğin başına emir tayin ettiği zaman, ona kendi nefsi hususunda Allah’tan korkmasını ve onunla beraber olan Müslümanlar hususunda da ise hayır üzere olmasını nasihat ederdi. Sonra şöyle derdi: “Allah yolunda, onun adıyla sefere çıkın ve onu inkâr edenlerle savaşın. Cihad edin, ama ganimetten çalmayın, ahitlerinizi bozmayın, cesedin organlarını keserek müsle yapmayın ve çocuk öldürmeyin.” (Buhari)

{ E L L İ D O K U Z U N C U B Â B }

Cihadda Atın Fazileti

Urve el-Barigi (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Atların perçemine kıyamet gününe kadar iki hayır bağlanmıştır. *Ecir ve ganimet.*” (*Muttefakun Aleyh*)

Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Kim, Allah yolunda O’na iman ederek ve vaadini tasdik ederek bir at beslerse; onun yediği yemek, içtiği su, bevli ve tersi kıyamet gününde onun mizanına konulur.”

kureselkitap.com

kureselkitap.com

kureselkitap.com

KÜRESEL KİTAP'TAN ÇIKAN ESERLER

- » **Kayıp Minare** / *Abdullah Azzam*
- » **Cihadı Desteklemenin 44 Yolu** / *Enver el-Evlaki (2. Baskı)*
- » **Şehadet Yolunda Cihad ERLERİ** / *Harun İlhan*
- » **Hattab'ın Anıları** / *Sâmir bin Salih es-Süveylim (3. Baskı)*
- » **Kafkasya Emirliği Mücadelesi** / *Said Buryatski (2. Baskı)*
- » **Düşmanla Savaşta Kadının Rolü** / *Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî*
- » **Allah'ın Rasûlü Muhammed** / *Atıyyetullah el-Libî*
- » **11 Eylül - Dünyayı Sarsan Hâdiseye Genel Bir Bakış** / *Seyfüddîn El-Ensari • Ebû Ubeyd El-Kureşî • Ebû Eymen El-Hilali*
- » **Türkistan Şehidleri -1-** / *Abdullah Mansur*
- » **Cihad Yolunda Değişmeyen Esaslar** / *Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî*
- » **El-Kaide ve Taliban'ın İçinde** / *Seyid Saleem Şahzad*
- » **Zerkavi** / *Fuad Hüseyin*
- » **Tekfir Meselesi Üzerine Mülâhazalar** / *Eşref Yılmaz*
- » **Bağımsızlığın Eşiğinde** / *Zelimhan Yandarbiyev*
- » **Mücahidin Ahlakı** / *Ebû Ömer es-Seyf*
- » **Tarihe Şahitliğim** / *Ömer Abdurrahman*

Sipariş İçin:

www.kureselkitap.com
